

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΩΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΩΝ

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ

- Ποιοι είμαστε
- Τί θέλουμε
- Γιατί μας πολεμούν

Περιεχόμενα

Πρόλογος	3
Εισαγωγή	5
Αφιέρωμα.....	8
1. Η δημιουργία των Λαμπράκηδων	12
2. Οι αγώνες μας.....	14
3. Η υποτέλεια και η απολιτικοποίηση της Νεολαίας.....	16
4. Εμείς και οι άλλοι.....	18
5. Η κρίση του Ιούλη και η επίθεση της υποτέλειας.....	20
6. Η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη, κύριος στόχος της επίθεσης.....	23
7. Η επίθεση κατά της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης και κατά των φοιτητών.....	25
8. Η δίωξη των δημοκρατικών στρατιωτών	27
9. Μπροστά ή πίσω;.....	29
10. Τα ταμπού της εθνοφοροσύνης και το Πατριωτικό Μέτωπο	30
11. ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΤΑ 5 ΣΗΜΕΙΑ	37
12. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ.....	42
Ο Ζαν Πώλ Σάρτρ για τον αγώνα του Λαού και της Νεολαίας μας.....	42
Έκκληση προσωπικοτήτων της Γαλλίας προς την ελληνική Κυβέρνηση και την διεθνή κοινή γνώμη, μετά τις συλλήψεις των συνδικαλιστών και τα βασανιστήρια των οκτώ νέων της Καισαριανής από την αστυνομία του κ. Αποστολάκου.	45
Δήλωση της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικής Νεολαίας για την κατάσταση στην Ελλάδα	46
13. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ- Η Αυλή.....	Error! Bookmark not defined.

1. Πρόλογος¹

Διαβάζοντας, ύστερα από σαράντα χρόνια, τον Δεκάλογο των Λαμπράκηδων διαπιστώνει κανείς πόσο καίριες υπήρξαν οι επισημάνσεις και οι στόχοι αυτού του μεγάλου κινήματος αλλά και πόσο επίκαιροι εξακολουθούν να είναι και σήμερα. Ας τους δούμε συνοπτικά έναν έναν:

Πρώτον: Ελλάδα ελεύθερη, ανεξάρτητη, αδέσμευτη, κυρίαρχη.

Δεύτερον: Η Παρτίδα μας φορέας ειρήνης και συνεργασίας στα Βαλκάνια.

Τρίτον: Ελλάδα χωρίς ξένες στρατιωτικές βάσεις και ταπεινωτικά στρατιωτικά σύμφωνα.

Τέταρτον: Κύπρος ελεύθερη και αδέσμευτη.

Πέμπτον: Εθνική οικονομική πολιτική.

Έκτον: Να εδραιωθεί η Δημοκρατία. Να περιοριστεί η Αυλή. Να γίνουν όλοι οι πολίτες ίσοι απέναντι στον Νόμο.

Έβδομον: Να μειώσουμε τις στρατιωτικές δαπάνες.

Όγδοον: Ο κρατικός μηχανισμός στην υπηρεσία του λαού.

Ένατον: Όχι στην τρομακτική ανισότητα στην κατανομή του εθνικού πλούτου.

Δέκατον: Η νέα γενιά να διαπαιδαγωγηθεί σύμφωνα με τις πατριωτικές μας παραδόσεις και την κληρονομιά του ανθρώπινου πολιτισμού.

Δεν θα πάω πιο μακριά, αλλά θα μείνω σ' αυτούς τους δέκα στόχους, οι οποίοι αποτελούσαν την πεμπτουσία και την ραχοκοκαλιά του κινήματος των Λαμπράκηδων και θα ρωτήσω σήμερα με την απόσταση του χρόνου: Ήσαν ορθοί οι στόχοι αυτοί; Η γενική κατεύθυνση ήταν η ορθή; Εξυπηρετούσαν τους βασικούς στόχους του ελληνικού λαού; Ήσαν ρεαλιστικοί; Ανταποκρίνονταν στους μύχιους πόθους του λαού και της νεολαίας μας; Και τέλος με ποια πολιτική-κομματική ετικέτα μπορούν να χαρακτηριστούν;

Από μian άλλη σκοπιά τίθεται το ερώτημα: Ύστερα από σχεδόν μισόν αιώνα που βρίσκεται σήμερα η χώρα μας; Πόσοι και ποιοι από τους στόχους αυτούς έχουν επιτευχθεί; Εάν μάλιστα σκεφτούμε το βαρύ τίμημα που πλήρωσαν οι Έλληνες για να κατακτήσουν την σημερινή Δημοκρατία, υπάρχει άραγε ισορροπία, δικαιοσύνη ανάμεσα σ' αυτά που δώσαμε και σ' αυτά που εισπράττουμε σήμερα;

Πράγματι, αν αναλογιστεί κανείς ότι οι στόχοι αυτοί μπήκαν μπροστά μας σε μια εποχή που η χώρα μας ήταν ουσιαστικά προτεκτοράτο και ο ελληνικός λαός δεμένος χειροπόδαρα και ότι ακόμα δεν έμειναν στα χαρτιά αλλά έγιναν καθημερινή πράξη που έφερνε καθημερινά αντιμέτωπους δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές με το τρομερό αστυνομικό καθεστώς της εποχής, τι να πει κανείς που σήμερα, ύστερα από

¹ Ο Πρόλογος για την επανέκδοση του Μανιφέστου των Λαμπράκηδων από τις εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, το 2003.

τόσους και τέτοιους αγώνες, ένα μέρος από αυτούς τους στόχους δεν έχει ακόμα κατακτηθεί;

Να γιατί πιστεύω ότι αυτή η... νεκρανάσταση του Μανιφέστου, έπειτα από 40 ολόκληρα χρόνια, είναι πολυσήμαντη. Εκπέμπει πολλαπλά μηνύματα...

Οι Λαμπράκηδες πλήρωσαν ακριβά το τίμημα της πρωτοπορίας. Δεν είπαν μόνο αλήθειες, αλλά πάλεψαν να τις κάνουν και πράξη σε δύσκολους καιρούς, όταν πολλοί άλλοι δεν τολμούσαν ακόμα και να τις σκεφτούν...

Από μίαν άλλη σκοπιά οι Λαμπράκηδες υπήρξαν γέννημα-θρέμμα της ελληνικής Αριστεράς, άρα ήσαν καταδικασμένοι να υποστούν τις αρνητικές εξελίξεις που συνετάραζαν αυτό το ιστορικό κίνημα και που τελικά τους οδήγησαν κι αυτούς στην πολυδιάσπαση των δυνάμεών τους.

Αυτά τα δύο γεγονότα, δηλαδή ο πρωτοπόρος πολιτικός χαρακτήρας και η ταύτιση με τις αρνητικές εξελίξεις στον χώρο της Αριστεράς εξηγούν κατά έναν τρόπο την προσπάθεια από όλες τις μετέπειτα κομματικές ηγεσίες της Αριστεράς να διαγράψουν από την συλλογική μνήμη το κίνημα των Λαμπράκηδων.

Σ' αυτήν την προσπάθεια της... ταφής έρχονται να συμφωνήσουν και παραδιπλανές δυνάμεις της Κεντροαριστεράς, που ακριβώς επειδή «δανείζονται» σε μεγάλο μέρος το ιδεολογικό οπλοστάσιο των Λαμπράκηδων, αφ' ενός θέλουν να κρύψουν την πηγή των πολιτικών τους εμπνεύσεων και αφ' ετέρου φοβούνται μήπως οι οπαδοί τους αποκαλύψουν ότι οι στόχοι με τους οποίους τους βομβαρδίζουν δεν ήσαν απλώς οι στόχοι των Λαμπράκηδων, αλλά είχαν περάσει και είχαν αφομοιωθεί από δεκάδες χιλιάδες νέους και νέες που πάλευαν καθημερινά σε απείρως πιο αντίξοες συνθήκες για να τους κάνουν πράξη.

Όπως βλέπετε, οι Λαμπράκηδες δεν ήταν δυνατόν να διαγραφούν με τους συνήθεις αφορισμούς με τους οποίους οι σημερινοί νέο-αντικομμουνιστές απορρίπτουν τους αγώνες της διεθνούς και της ελληνικής Αριστεράς. Ότι δηλαδή ήσαν προσκολλημένοι σε ιδεολογικοπολιτικά δόγματα, που τελικά οδήγησαν στην κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού.

«Το Μανιφέστο των Λαμπράκηδων» αποδεικνύει με τρόπο καθαρό ότι οι Λαμπράκηδες είχαν επιλέξει έναν άλλο δικά τους δρόμο, απόλυτα δεμένο με τα καθημερινά προβλήματα αλλά και τους άμεσους κοινωνικούς και εθνικούς στόχους του ελληνικού λαού. Γεγονός που εξηγεί την μεγάλη απήχηση που είχαν μέσα στην ελληνική νεολαία αλλά και στην εθνική-κοινωνική ζωή.

Αυτή λοιπόν η ιδιομορφία των Λαμπράκηδων ήταν ένα επί πλέον στοιχείο, ώστε το κίνημά τους να καταδικαστεί πολιτικά με την ποινή της λήθης και από την Κεντροαριστερά, που αφ' ενός ήθελε να συγκαλύψει τα δάνεια από το ιδεολογικό οπλοστάσιο των Λαμπράκηδων και αφ' ετέρου να αποκρύψει από τον ελληνικό λαό ότι μετά από σαράντα χρόνια, και παρά το υψηλό τίμημα που κατέβαλαν, οι βασικοί στόχοι των Λαμπράκηδων παραμένουν μέχρι σήμερα απραγματοποίητοι.

Αθήνα, 27.5.2003
Μίκης Θεοδωράκης

2. Εισαγωγή

Πέρασαν σαράντα ολόκληρα χρόνια. Σαν να ήταν χτες...

Ήμουν μόλις οκτώ χρονών, ζούσα στο χωριό μου στην ορεινή Αρκαδία. Για μας η ροή των ειδήσεων είχε τον δικό της χρόνο. Συνήθως τις κουβαλούσε το λεωφορείο της επόμενης ημέρας, με δύο-τρεις εφημερίδες που έφταναν όλες κι όλες στον κοινοτάρχη και τον δάσκαλο του χωριού.

Έτσι κι εκείνη την ημέρα. Με το που έφτασε το δεματάκι με τις εφημερίδες στο καφενείο, λες και ήταν συνεννοημένο όλο το χωριό. Γυναίκες κι άντρες βουβοί κινήθηκαν προς την πλατεία. Μια εφημερίδα για πενήντα άτομα.

Τρύπωσα ανάμεσα στους μεγάλους, γιατί διαισθανόμουν ότι κάτι πολύ τρομερό είχε συμβεί.

«Σκότωσαν τον Λαμπράκη!», «τον δολοφόνησε η πουτάνα η Φρειδερίκη!» ψιθύριζε ένας γνωστός Αριστερός.

Τι να ήταν άραγε ο Λαμπράκης, πέρα από συντοπίτης Αρκάς, για να δημιουργήσει τόση αναστάτωση και πανεθνικό σοκ και να κινήσει τόσο το ενδιαφέρον; Τις επόμενες ημέρες, στις συζητήσεις της παιδικής παρέας, με την παιδική φαντασία του δίνανε μυθικές διαστάσεις. Περισσότερο τον παρομοιάζαμε με τον Διγενή Ακρίτα, που πάλευε στα μαρμαρένια αλώνια.

Τα επόμενα χρόνια των διαδέχτηκε στο πόδι του ένας άλλος ψηλός κι αντρειωμένος νέος, επικίνδυνος, «γιατί διασάλευε την τάξη» και γιατί τα τραγούδια του ξεσήκωναν τους εργάτες και τους φτωχούς.

Στην διάρκεια της δικτατορίας, φοιτητής πια, μέσα από τα τραγούδια του Μίκη, που κυκλοφορούσαν σε παράνομες κασέτες, συνειδητοποιούσα τα πολιτικά γεγονότα της εποχής και το κίνημα των Λαμπράκηδων.

Τα πρώτα ασυνείδητα παιδικά κι εφηβικά βιώματα ήταν στην ουσία το νήμα που οδηγούσε τον κάθε νέο στους πολιτικούς δρόμους της αξιοπρέπειας και της Αριστεράς.

Κρατάτε στα χέρια σας «Το Μανιφέστο των Λαμπράκηδων», ένα πολιτικό μανιφέστο με συγγραφέα τον Μίκη Θεοδωράκη, που έχει ως βάση τα δέκα σημεία της διακήρυξης των Λαμπράκηδων, αλλά και που στην ουσία επανατροφοδοτείται με ιδέες και δυναμική, από τον τότε Πρόεδρο της νεολαίας Λαμπράκη, τον Μίκη Θεοδωράκη.

Κρατάτε στα χέρια σας ένα ντοκουμέντο συλλεκτικό, που θα άξιζε να βρίσκεται στην βιβλιοθήκη του καθενός και της καθεμιάς, ωστόσο αυτό δεν αφαιρεί τίποτα όχι μόνο από την ιστορικότητά του, αλλά κι από την πολιτική του επικαιρότητα.

Οι Λαμπράκηδες δεν ήταν μόνο η Αριστερά της εποχής τους, αλλά η αξιοπρέπεια, ο ριζοσπαστισμός και η αγωνιστική ψυχή μιας ολόκληρης νεολαίας που υπερέβαινε τα όρια της τυπικής Αριστεράς. Αποτελούσαν την πολιτική και πολιτιστική πρωτοπορία της εποχής, μιας εποχής εντελώς διαφορετικής και με πολύ δυσμενείς συνθήκες για όποιον επέλεγε να διαθέσει τον εαυτό του στην πολιτική πρωτοπορία, διότι χρειαζόταν να αντλήσει «αρετή και τόλμη». Οι Λαμπράκηδες τα διέθεταν και τα δύο.

Σαράντα χρόνια μετά, παρότι έχουν γίνει μεγάλες αλλαγές στην χώρα μας και στον κόσμο, γυρνάμε προς τα πίσω` όχι μόνο από νοσταλγία κι από υποχρέωση για απόδοση φόρου τιμής στον αγωνιστή της ειρήνης και της Αριστεράς, αλλά κι από μια ανάγκη αναζήτησης ενός νέου ηθικού και πολιτικού μανιφέστου που θα επανατροφοδοτήσει με αισιοδοξία και δύναμη για να σταθούμε όρθιοι μπροστά στο ζοφερό κι αβέβαιο μέλλον της ανθρωπότητας.

Παρασκευάς Παρασκευόπουλος
Πρώην Βουλευτής
Πρόεδρος του Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων
Θεσσαλονίκη, Μάιος 2003

*«... και συγχαίρω τη Νεολαία Λαμπράκη
που αντιπαρατάσσει στον απειλητικό
εξαμερικανισμό, τον επανελληνισμό
της Ελλάδας...»*

Ζάν-Πώλ Σάρτρ

3.

4. Αφιέρωμα

Εμείς οι Λαμπράκηδες, έχουμε μαζί μας, φανερά ή κρυφά, τη μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής Νεολαίας.

Γιατί μόνο εμείς μπορούμε και την δίνουμε όραμα. Και ξέρουμε να της δείχνουμε ακόμα, με ποιους τρόπους μπορούν να γίνουν τα οράματα ζωής.

Έτσι ο νέος και η νέα που παλεύουν μαζί μας ανακαλύπτουν κοντά μας το βαθύτερο νόημα της ζωής τους. Ξέρουν τώρα ότι έχουν γίνει πολύτιμα κοινωνικά κύτταρα, υπεύθυνοι πολίτες, πρωτοπόροι λαϊκοί αγωνιστές. Που σημαίνει ότι η σκέψη και η δράση τους μπαίνουν θετικά και υπολογίσιμα ανάμεσα σε κείνες τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που πλάθουν την ζωή, την πρόοδο, το μέλλον.

Π ο ύ κ ά ν ο υ ν Ι σ τ ο ρ ί α.

Ο τελικός μας στόχος χαράζεται, καθημερινά, με σαφήνεια, μέσα στις συνειδήσεις των νέων Ελλήνων που μας ακολουθούν:

- Ξέρουμε πως μπορούμε να χτίσουμε από τα θεμέλια μια καινούργια, αναγεννημένη Πατρίδα.
- Γνωρίζουμε πως ο αποφασιστικός παράγοντας για να το πετύχουμε, είμαστε εμείς οι ίδιοι. Ο κυρίαρχος Λαός. Όλοι οι νέοι Έλληνες και Ελληνίδες.
- Αποφασίσαμε να πραγματοποιήσουμε τα όνειρά μας.
- Και πιστεύουμε ακράδαντα ότι θα τα πραγματοποιήσουμε. Σύντομα. Όσο γίνεται περισσότερο σύντομα.

Από δω και πέρα αρχίζει η αγωνιστική διαδικασία που δημιουργεί τελικά τους υπεύθυνους πολίτες και τους ατρόμητους μαχητές της Δημοκρατίας! Όπως λέει και η Ιδρυτική μας Διακήρυξη «Όπλο για τη συγκέντρωση των νέων μας προβάλλουμε την ανάπτυξη του πνεύματος της άμιλλας στους νέους ανθρώπους για την πραγμάτωση μεγάλων έργων για την Πατρίδα και το Λαό μας, για την κατάκτηση υψηλών κορυφών στους διάφορους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας».

Δεν υπάρχει υψηλότερη κορυφή, από την κορυφή της θυσίας για το Λαό! Αποτελεί την τελείωση του ανθρώπινου χαρακτήρα καθώς εγκαταλείπει τις καταχνιές του Ε γ ώ για να κερδηθεί οριστικά από τους φωτεινούς ορίζοντες του Ε μ ε ί ς ! Και η νίκη είναι διπλή γιατί πραγματώνεται μέσα στην καρδιά ενός κοινωνικού συστήματος που εδραιώνει την ύπαρξη του επάνω στην αδιαφορία, τον εγωισμό και την εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο.

Η ζωή επιβεβαίωσε τη δύναμη των ιδανικών μας. Κάτω από την καθοδήγηση της Δ.Ν.Α., η δημοκρατική Νεολαία της πατρίδας μας βάδισε ξανά, στις μεγάλες μέρες της Δημοκρατικής Αντίστασης, στο δρόμο του Χρέους και της Θυσίας.

Και τώρα, πλάι στους Μάρτυρες Ήρωες που οδηγούνε τα βήματα μας, ήρθανε τα Γαλάζια Μάτια του Σωτήρη Πέτρουλα που μας καλούνε σε νέους αγώνες, νέα καθήκοντα, καινούργιες θυσίες για τον Λαό και την Πατρίδα.

Το βιβλίο τούτο αφιερώνεται στον δοξασμένο ήρωα της ελληνικής Νεολαίας

Σ Ω Τ Η Ρ Η Π Ε Τ Ρ Ο Υ Λ Α

Στέλεχος των Λαμπράκηδων

Εισαγωγή

Η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη είναι η μεγαλύτερη πολιτική οργάνωση της Νεολαίας της χώρας μας. Με τη δράση και τους αγώνες της αναδείχτηκε σ' ένα ζωντανό και αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Σε μια δύναμη του Έθνους ! Είναι φυτεμένη, ριζωμένη, πάνω στο σώμα της πατρίδας, με χιλιάδες, με εκατοντάδες, χιλιάδες ρίζες. Αποτελεί μια π ρ α γ μ α τ ι κ ό τ η τ α. Και φαίνεται πως είμαστε τόσο ζωντανή, τόσο «καυτή» πραγματικότητα, που οι αντίπαλοί μας δεν θέλουν, δεν τολμούν να το αναγνωρίζουν! Μας αντιμετωπίζουν μόνο στα κρυφά. Μέσα στα ανακτοβούλια, πίσω από τη συκοφαντία του κίτρινου τύπου, και με το δυναμίτη του «άγνωστου» τρομοκράτη. Φοβούνται να μας κοιτάζουν κατάματα. Να μας αντιμετωπίσουν κατάματα!

Όσο για μας, τα μάτια τα δικά μας, είναι τα Ιδανικά μας που τα διακηρύσσουμε ανοιχτά, στο φως της μέρας. Είναι η δράση και οι αγώνες μας, που τους ξετυλίγουμε ανοιχτά, στο φως της ζωής. Είναι τα μέλη, τα στελέχη μας, οι Εθνικοί μας Σύμβουλοι, που υπάρχουν, σκέφτονται, δρουν, δημιουργούν το ίδιο ανοιχτά, στο φως της μέρας και της ζωής.

Από μέρους μας δεν υπάρχει τίποτα κρυφό, μισοειπωμένο, μισοσκεπασμένο. Σκεφτόμαστε και δρούμε ανοιχτά, περιστοιχισμένοι από τον Λαό, μέσα στους τόπους που δουλεύουμε και ζούμε.

Λογιάζουμε τους εαυτούς μας δημιουργικά μέλη της κοινωνίας. Μέσα στις γραμμές μας βρίσκονται νέοι εργάτες, αγρότες, φοιτητές, υπάλληλοι, καλλιτέχνες, λογοτέχνες, επιστήμονες, δηλαδή κύτταρα ζωντανά, που συμβάλλουν στην ανάπτυξη της κοινωνίας.

Οι πνευματικοί και κοινωνικοί οδηγητές μας, τα μέλη του Εθνικού μας Συμβουλίου, είναι όλοι διακεκριμένοι πολίτες ανάμεσά τους μεγάλες Εθνικές πνευματικές αξίες που τιμούν και δοξάζουν την πατρίδα. Αναφέρουμε, ενδεικτικά, το μεγάλο Εθνικό ποιητή, Κώστα Βάρναλη, Πρόεδρο του Εθνικού μας Συμβουλίου.

Λογιάζουμε ακόμα τους εαυτούς μας σαν φλογερούς δημοκράτες και πατριώτες.

Η Οργάνωση μας είναι ένα μεγάλο σχολείο δημοκρατικής αγωγής και πατριωτικού φρονηματισμού. Οι καταστατικές αρχές και τα ιδανικά μας, επιβεβαιώνουν το δημοκρατικό και πατριωτικό της χαρακτήρα. Οι αγώνες μας για τη Δημοκρατία, το σεβασμό στο Σύνταγμα, την Εθνική μας Ανεξαρτησία και την Αυτοδιάθεση του Κυπριακού Λαού, τον επισφραγίζουν. Και ο Λαμπράκης Σωτήρης Πέτρουλας, δίνει το μέτρο της θυσίας όχι μονάχα των Λαμπράκηδων, αλλά ολόκληρης της δημοκρατικής μας νεολαίας, που ενωμένη δοξάστηκε και δόξασε τη Δημοκρατία στη χώρα μας.

Λογιάζουμε, τέλος, τους εαυτούς μας σαν Έλληνες πολίτες κληρονόμους των κοινών αγώνων και των κοινών θυσιών του Λαού μας. Από πάπου προς πάπου, στην οικογένεια του καθενός από μας, χύθηκε το ίδιο πολύς ιδρώτας και πολύ αίμα, για να

γίνουμε όλοι ελεύθεροι, ανεξάρτητοι, κυρίαρχοι, με Σύνταγμα και ελευθερίες, με πατριωτικές υποχρεώσεις αλλά και δημοκρατικά δικαιώματα, ί σ ο ι πολίτες της χώρας αυτής.

Είμαστε Έλληνες, περήφανα τέκνα ενός περήφανου λαού, που μετρά τον καθένα κι όλους μαζί, με την α ξ ί α , την πνευματική, την κοινωνική, την πατριωτική.

Και γι' αυτό σεβόμαστε όλους τους πολίτες, όλες τις αντιλήψεις και τις ιδέες που έχουν σαν κίνητρο την αγάπη για το Λαό και την Πατρίδα.

Δεν μας περνά από το νου ότι έχουμε διαφορετικά δικαιώματα από οποιονδήποτε άλλον. Όμως δεν δεχόμαστε, ο οποιοσδήποτε άλλος να έχει, ή να πιστεύει πως έχει, περισσότερα δικαιώματα από μας.

Θα θέλαμε, λοιπόν, οι αντίπαλοί μας να μας αντιμετωπίσουν με τον ίδιο με μας τρόπο: Ανοιχτά, καθαρά, κατάματα, μπροστά στον φως της μέρας και της ζωής.

Να πουν (αυτοί οι «αδεολόγοι» της υποτέλειας) ότι τα ιδανικά μας είναι σαθρά.

Να πουν (αυτοί οι στραγγαλιστές της Δημοκρατίας και οι υπέρμαχοι της εθνικής μειοδοσίας) ότι οι αγώνες μας είναι αντιδημοκρατικοί-αντικοινωνικοί-αντιπατριωτικοί.

Να πουν (αυτοί οι σκοταδιστές και πνευματομάχοι) ότι οι Εθνικοί μας Σύμβουλοι όχι μόνο δεν τιμούν, αλλά ντροπιάζουν το όνομα της Πατρίδας.

Να πουν τέλος (αυτοί οι πληρωμένοι κονδυλοφόροι, οι ποντικοί των μυστικών κονδυλίων και επαγγελματίες υπηρέτες των ξένων) ότι εμείς οι Λαμπράκηδες δεν είμαστε απόγονοι Ελλήνων, οι πατεράδες μας δεν μόχθησαν, δεν αγωνίστηκαν για την Ελλάδα, ότι με δυο λόγια δεν είμαστε Έλληνες πολίτες με ίδια δικαιώματα και επομένως δεν μπορούμε να σκεφτόμαστε και να δρούμε ελεύθερα, αλλά σύμφωνα με τη θέληση και τα καπρίτσια αυτών που ισχυρίζονται ότι είναι οι «γνήσιοι πατριώτες, οι προνομιούχοι πολίτες και οι ακραιφνείς Έλληνες» !

Πόσο, αλήθεια, θα' θελαν να μας που κατάμουτρα: «Ναι, μόνο εμείς είμαστε ο ι γ ν ή σ ι ο ι και γι' αυτό έχουμε χ ρ έ ο ς εμείς να αποφασίσουμε και να κυβερνάμε και σεις να σωπαίνετε και να κάνετε ότι σας λέμε...».

Όμως ξέρουν καλά πως τέτοιες κουβέντες δεν περνούν πια. Ηχούν παράχη μέσα στην Εποχή μας. Δεν τις δέχονται πια οι Λαοί. Και γι' αυτό καταφεύγουνε στο ψέμα, στην δυσφήμιση και τη συκοφαντία.

Έτσι θεωρήσαμε ότι είναι ανάγκη να εξηγήσουμε μπροστά στο Λαό και τη Νεολαία: Ποιοι είμαστε, σε τι πιστεύουμε και ποιες είναι οι απόψεις μας σχετικά τόσο με τα ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Οργάνωσή μας, όσο και με τα γενικότερα, που αφορούν ολόκληρη τη δημοκρατική μας Νεολαία, το Λαό και το μέλλον της Χώρας.

1. Η δημιουργία των Λαμπράκηδων

Η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη, γεννήθηκε από την συγχώνευση της Δημοκρατικής Κίνησης Νέων Γρηγόρης Λαμπράκης και της Νεολαίας της ΕΔΑ.

Η Νεολαία της Ελλάδας, που καθημερινά και ακούραστα πάλευε τον καραμανλισμό και το φασιστικό σκοτάδι, μπόρεσε μέσα από τις ομιωγές και τη λαϊκή οργή για το χαμό του δολοφονημένου παλληκαριού, να υψώσει τα τιμημένα λάβαρα της Δημοκρατίας και να συνεχίσει το δικό του δρόμο.

Στις 8 του Ιούνη του 1963 συγκροτήθηκε η ΔΚΝΓΛ. Την Ιδρυτική της Διακήρυξη υπόγραψαν είκοσι Έλληνες πατριώτες. Διανοούμενοι, επιστήμονες, φοιτητές, εργάτες, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι. Ανάμεσα τους, ο Υφηγητής Αντώνης Ποντικάκης, ο Μίνως Αργυράκης, ο Αλέκος Αλεξανδράκης, ο Μήτσος Λυγίζος, η Βάσω Κατράκη, ο Νότης Περγιάλης και ο Μέντης Μποσταντζόγλου.

«Διακηρύσσουμε τη βαθειά πίστη μας στα ιδανικά της Ειρήνης και της Δημοκρατίας. Τη μεγάλη αγάπη μας για την Ελλάδα. Την ακατάλυτη αφοσίωση μας στον ελληνικό Λαό, που είναι πηγή και σκοπός για κάθε μας έγνοια, σκέψη, έργο και πράξη», διακήρυσσε προς την ελληνική Νεολαία η ΔΚΝΓΛ.

Στις 17 του Σεπτεμβρη του 1964 η ελληνική Νεολαία αποκτούσε την πρωτοπόρα μαχητική της οργάνωση που κληρονομούσε τις αγωνιστικές παραδόσεις της Νεολαίας της ΕΔΑ και τη δημοκρατική φλόγα και ορμή των νέων Λαμπράκηδων.

Η προγραμματική μας Διακήρυξη υπογραμμίζει:

«Ένας π ρ ώ τ ο ς ό ρ ο ς για δράση σύμφωνα με τους σκοπούς της οργάνωσης μας, είναι η ύπαρξη μιας αυτοτελούς πρωτοπορειακής, μαζικής οργάνωσης. Διακλαδωμένης και γερά ριζωμένης στους χώρους όπου εργάζεται, μορφώνεται, ζει, ψυχαγωγείται η νεολαία μας. Που θα λειτουργεί δημοκρατικά με ελεύθερα εκλεγμένα, από πάνω ως κάτω, όργανα, με ανεπτυγμένη την πρωτοβουλία και το πνεύμα της ευθύνης των μελών και στελεχών της, με δικό της πρόγραμμα δράσης.

Η οργάνωση μας φιλοδοξεί να αποτελέσει το μεγάλο σχολείο εθνικής δημοκρατικής αγωγής της νέας γενιάς.

Ένας δ ε ύ τ ε ρ ο ς ό ρ ο ς είναι η ανεπιφύλακτη, γεμάτη ενθουσιασμό ένταξη της οργάνωσης στο δοξασμένο λαϊκό-δημοκρατικό κίνημα της χώρας και η αποδοχή του γενικότερου προγράμματός του της Εθνικής Δημοκρατικής Αλλαγής, που προβάλλει η ΕΔΑ, Η Αριστερά, και που ανοίγει το δρόμο για την αδέσμευτη και ολόπλευρη κοινωνική πρόοδο του Λαού μας».

Στις 26 Μαρτίου 1965 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα και Δραπετσώνα το Α' Ιδρυτικό Συνέδριο της Δ.Ν.Α. όπου πήραν μέρος 250 εκλεγμένοι αντιπρόσωποι από όλη την Ελλάδα. Μέσα στη βδομάδα, που κράτηαν οι εργασίες του Συνεδρίου μας,

έγιναν βαθιές τομές και αναλύσεις στα προβλήματα της ελληνικής Νεολαίας, που για πρώτη φορά προβλήθηκαν και εξετάστηκαν με τόση πληρότητα και ευθύνη. Από κει και πέρα πιστεύουμε πως ο λ ό κ λ η ρ η ελληνική Νεολαία απόκτησε ένα πολύτιμο όπλο πάλης για να αντιμετωπίσει νικηφόρα τα εμπόδια που μπαίνουν μπροστά της και να οδηγηθεί προς τις λύσεις που θα της εξασφαλίσουν την τελική της επιθυμία: Να γίνει αποφασιστικός παράγοντας στην εκδημοκράτηση της πολιτικής μας ζωής, στην κοινωνική πρόοδο και την εθνική μας αναγέννηση.

Οι σύνεδροι εξέλεξαν δημοκρατικά, σε μυστική ψηφοφορία, τα μέλη του Κ.Σ.. Και αυτά με τη σειρά τους το Προεδρείο του Κεντρικού Συμβουλίου.

Τέλος, πριν λίγες βδομάδες, συνήλθε στην Αθήνα και Πειραιά η Β' Σύνοδος του Κ.Σ. για να εξετάσει τα πολλά και βαρειακά καθήκοντα που έθετε μπροστά στον ελληνικό Λαό και την Νεολαία το πραξικόπημα της 15 του Ιούλη, η γιγαντιαία κινητοποίηση και πάλη του Λαού και της Νεολαίας ενάντια στις αυλόδουλες Κυβερνήσεις και τα αντιδημοκρατικά σχέδια του Παλατιού, καθώς και οι κίνδυνοι και οι προοπτικές που διαγράφονται μπροστά μας.

Αυτοί είναι οι μεγάλοι σταθμοί του κινήματος των Λαμπράκηδων. Έχουν όλοι τους τη σφραγίδα της ευθύνης, βρίσκονται στο ύψος των ιστορικών στιγμών, αντανακλούν σωστά τον πατριωτικό και δημοκρατικό παλμό της ελληνικής Νεολαίας, χαρακτηρίζονται από την επιδίωξη επιστημονικής ανάλυσης των προβλημάτων, το θάρρος της διατύπωσης, την έξαρση, την σεμνότητα, τον ενθουσιασμό και την πίστη.

Έγιναν α ν ο ι χ τ ά σχολειά εθνικής δημοκρατικής αγωγής. Έδωσαν το μέτρο των μεγάλων δυνατοτήτων και των μεγάλων προσδοκιών της υπερήφανης ελληνικής Νεολαίας.

2. Οι αγώνες μας

Σ το χρονικό διάστημα, από την ίδρυση της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαμπράκη μέχρι σήμερα :

Πιστοί στο ιδανικό της Εθνικής Ανεξαρτησίας οργανώσαμε και πήραμε μέρος σε εκατοντάδες εκδηλώσεις υπέρ της Αυτοδιάθεσης του Κυπριακού Λαού καθώς και ενάντια στην εκβιαστική παρουσία του βου στόλου, που προσβάλλει και πληγώνει την εθνική μας περηφάνεια.

Πιστοί στο ιδανικό της Ειρήνης, βαδίσουμε σε πυκνές φάλαγγες, πλάι στον ειρηνόφιλο Λαό μας, στις ιστορικές Μαραθώνιες πορείες Ειρήνης.

Πιστοί στο ιδανικό της Δημοκρατίας αγωνιστήκαμε για τον εκδημοκρατισμό της πολιτικής και κοινωνικής ζωής με όλες τις μορφές της δημοκρατικής πάλης. Και όταν ξέσπασε το πραξικόπημα της 15 του Ιούλη, πιασμένοι χέρι με χέρι με ολόκληρη τη δημοκρατική Νεολαία της χώρας μας, γράψαμε μαζί με το Λαό μας το αθάνατο έπος της Δημοκρατικής Αντίστασης και προσφέραμε τον ήρωα Πέτρουλα, που είναι σάρκα από τη σάρκα μας, αιώνιο σύμβολο πατριωτικού και δημοκρατικού χρέους.

Πιστοί στο ιδανικό του Ανθρωπισμού, της Διεθνούς Αλληλεγγύης και του σεβασμού της Ανεξαρτησίας όλων των Λαών της Γης, διαδηλώσαμε την αλληλεγγύη της ελληνικής Νεολαίας προς τους πατριώτες του Κογκό, του Αγίου Δομίνικου και του Βιετνάμ.

Πιστοί στο καθήκον για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων της Νεολαίας στη ζωή, στη μόρφωση, στη δουλειά, παλέψαμε στο πλευρό των νέων εργατών, εργατών-σπουδαστών, φοιτητών, μαθητών, των νέων αγροτών, για δουλειά, ενάντια στην ανεργία και τη μετανάστευση, ενάντια στα μεροκάματα πείνας, για ειδική μέριμνα για τους εργάτες-σπουδαστές νυχτερινών σχολών, για τους μαθητές τεχνικών σχολών, ενάντια στην εγκύκλιο 1010 που εισάγει επίσημα το χαφιεδισμό στο Γυμνάσιο, για τον εκδημοκρατισμό της Ανώτατης Παιδείας.

Στο χωριό και στη συνοικία οι Λαμπράκηδες ρίχτηκαν με ενθουσιασμό στην κοινωφελή δράση. Έστρωσαν δρόμους, έχτισαν γεφύρια, διαμόρφωσαν πλατείες, φύτεψαν δέντρα, φρόντισαν δημιουργικά για τον εξωραϊσμό του τόπου όπου ζουν και εργάζονται. Βοήθησαν τους σεισμόπληκτους, πρόσφεραν δώρα στα παιδιά του χωριού και της φτωχογειτονιάς. Αναδείχτηκαν σε ζωντανά, στα πιο ζωντανά, κύτταρα του κοινωνικού τους χώρου. Αγαπήθηκαν από φίλους και εχθρούς. Κατάκτησαν το σεβασμό και την υπόληψη του κάθε τίμιου πολίτη.

Παλέψαμε ενάντια στη διαφθορά της Νεολαίας. Συμβάλαμε αποφασιστικά στο κλείσιμο των φλίπερς. Ανοίξαμε έως σήμερα 200 Λέσχες Πολιτισμού σε ολόκληρη τη χώρα. Οργανώσαμε τη μεγάλη εκστρατεία για το βιβλίο της Νεολαίας και με τους 50.000 τόμους που μαζέψαμε γεμίσαμε τις Λέσχες στα χωριά και στις συνοικίες με τον καλύτερο φίλο της Νεολαίας: το καλό βιβλίο.

Προβάλαμε και προβάλλουμε την πολιτιστική αναγέννηση της Χώρας, σαν ένα θεμελιώδες δικαίωμα της Νεολαίας. Αναπτύξαμε και υπερασπιστήκαμε το πρόγραμμά μας για την αναδιοργάνωση, ανάπτυξη και άνθιση του ελληνικού

αθλητισμού. Συμβάλαμε δημιουργικά και κριτικά στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και σήμερα βρισκόμαστε στο πλευρό των δημοκρατικών δυνάμεων που υποστηρίζουν μια αληθινή κατάκτηση του Λαού και της Νεολαίας, ενάντια στις δυνάμεις του σκοταδισμού, της πισωδρόμησης και της άρνησης.

Να ποια ήταν σε γενικές γραμμές η πάλη μας, οι χώροι μέσα στους οποίους ξετυλίχτηκαν οι αγώνες μας. Παντού και πάντα για την Δημοκρατία με τη Δημοκρατία, για την Ομαλότητα με την Ομαλότητα. Για τα ιδανικά με τα ιδανικά. Για το Λαό με το Λαό.

Κι αυτός είναι ο μοναδικός λόγος που το σάλπισμά μας συγκλόνισε και συγκλονίζει τα ελληνικά νειάτα, που πυκνώσαν και πυκνώνουν καθημερινά τις γραμμές μας.

3. Η υποτέλεια και η απολιτικοποίηση της Νεολαίας

Η απολιτικοποίηση της Νεολαίας υπήρξε το κύριο μέλημα των εγκεφάλων της Δεξιάς. Σε διεθνή κλίμακα, η επίθεση ενάντια στο ελεύθερο φρόνημα και στην πολιτική άνδρωση της Νεολαίας, εκφράστηκε με την προβολή ενός ειδικού τρόπου ζωής, που στηρίζεται εξολοκλήρου σε υλική και αισθησιακή βάση. [...]

Είναι η ιδεολογία των «μπλουτζήνς», που απομονώνει τη Νεολαία από το κοινωνικό περιβάλλον της, που την κλείνει μέσα σ' ένα στενό κύκλο γεμάτο καπνούς, αλκοόλ, έξαλλους χορούς μοναξιάς, ηδονής για την ηδονή, ανόητων τραγουδιών, αδιαφορία για όλα και για όλους.

Και παρ' ότι ο Δυτικός κόσμος έχει αυτή τη στιγμή στα χέρια του τεράστια μέσα προπαγάνδας και μαζικής επικοινωνίας, είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι δε γίνεται καμιά απολύτως προσπάθεια για τη διάδοση του πολιτισμού μέσα στις μάζες και πιο ειδικά μέσα στις μάζες της Νεολαίας. Η Ζωγραφική ξεχνιέται φυλακισμένη μέσα στα Μουσεία. Η Ποίηση ασφυκτιά μέσα στους απειροελάχιστους κύκλους των μνημένων. Η Μουσική δεν ξεπερνά τις ελάχιστες σάλες των συναυλιών. Το Μυθιστόρημα, περισσότερο ευνοούμενο, έχει εν τούτοις ανάστημα νάνου μπροστά στα «λαϊκά» αναγνώσματα της δεκάρας. Το Θέατρο, προνόμιο των αστών, αγνοείται από τις πλατειές εργατικές-αγροτικές μάζες. Ο Κινηματογράφος, εσχάτης ποιότητας, πολεμά θανάσιμα κάθε απόπειρα για γνήσια-ανθρώπινη τέχνη.

Αντίθετα, ολόκληρος ο γιγαντιαίος πράγματι μηχανισμός μαζικής διάδοσης (Ραδιόφωνο-Δίσκοι-Τηλεόραση-Εκδόσεις) είναι στραμμένος προς το φτηνό, το χυδαίο, το ανούσιο, το απάνθρωπο, το εκμαυλιστικό. Το **τίποτα** από το **τίποτα** για το **τίποτα**. Να στ' αλήθεια ο χαρακτηρισμός όλης αυτής της τερατώδους μηχανής που έχει σαν κεντρικό της στόχο τη σύγχρονη Νεολαία.

Η δική μας Νεολαία χτυπήθηκε και χτυπιέται κι αυτή όπως όλες οι άλλες. Και δεν μπορούμε να πούμε πως δεν θρηνούμε κ' εμείς θύματα. Πράγματι υπάρχουν και σε μας νέοι και νέες που αδιαφορούν για ό,τι γίνεται γύρω τους, που δεν νοιώθουν καμιά ευθύνη απέναντι στην Πατρίδα και το Λαό, που προτιμούν να χορεύουν για να χορεύουν, να διασκεδάζουν για να διασκεδάζουν, παρά να διαβάσουν ένα βιβλίο, να παρακολουθήσουν μια συναυλία ή μια διάλεξη, να προβληματιστούν υπεύθυνα και να πάρουν θέση υπεύθυνη απέναντι στα γεγονότα που συγκλονίζουν την ανθρωπότητα και της πατρίδα μας και που από την Α ή Β λύση τους εξαρτάται για πολλά χρόνια μπροστά το μέλλον του κόσμου και της χώρα μας.

Όμως τιμά την ελληνική Νεολαία το γεγονός ότι κάτω από την καθοδήγηση της ΕΔΑ και της Νεολαίας της, στη μεγάλη της πλειοψηφία έμεινε αδιάφορη στις φωνές των Σειρήνων. Πήρε στάση υπεύθυνη μπροστά στη ζωή. Οργάνωσε τους θρυλικούς αγώνες για την Κύπρο, το 15%, και το 114. Έμεινε προσηλωμένη στη λαϊκή μας παράδοση, το λαϊκό μας πολιτισμό. Αντέταξε, νικηφόρα, στο κενό πνεύμα του κοσμοπολιτισμού, τον ελληνικό της χαρακτήρα, τη ρωμείκη αντίληψη και στάση ζωής.

Έως ότου δημιουργήθηκε το κίνημα των Λαμπράκηδων, που πιο οργανωμένα πια υπεράσπισε μέσα στις πλατιές λαϊκές μάζες της ελληνικής Νεολαίας, τη λαϊκή

μας Κουλτούρα, την ιδέα του Ανθρωπισμού, την περηφάνεια για τους αγώνες του Λαού μας και την ιστορία μας, την πίστη στα ιδανικά, την πίστη της Νεολαίας στον ίδιο τον εαυτό της, στις ίδιες της τις δημιουργικές δυνάμεις και ικανότητες. Έτσι η ελληνική Νεολαία σάρωσε και σαρώνει τον ξενόφερνο «αμερικάνικο» τρόπο ζωής, σάρωσε τα φλίπερς και τους «γερανούς», απομόνωσε τους ευάριθμους μπλουτζινίστες και αποφάσισε, με το όπλο της επιστημονικής σκέψης, της αισθητικής αγωγής, της σφυρηλάτησης του ήθους πάνω στ' αχνάρια των παραδόσεων του Λαού μας, να αρχίσει από σήμερα την **ανοικοδόμηση** της Πατρίδας, ξεκινώντας από την **ανοικοδόμηση** του δικού της χαρακτήρα, αντίληψης, μόρφωσης και αγωνιστικής αγωγής.

Και ενώ αυτή ήταν η πορεία της ελληνικής Νεολαίας στα τελευταία χρόνια, δηλαδή ο προσανατολισμός προς τα πεντακάθαρα νερά των Ιδανικών, αντίθετη υπήρξε η πορεία ενός μεγάλου τμήματος του πολιτικού μας κόσμου, που η υποτέλεια τον οδήγησε προς τα βαλτονέρια και το βούρκο του πολιτικού αμοραλισμού και της ηθικής σήψης. Έτσι σήμερα η αντίθεση ανάμεσα στη φωτεινή δημοκρατική Νεολαία της χώρας μας και τους εκπροσώπους-υποτακτικούς, θύματα και συνεταίρους της υποτέλειας, έχει γίνει ακόμα πιο βαθειά.

Γι' αυτό και η υποτέλεια ζητά την κεφαλή των Λαμπράκηδων επί πίνακι. Γιατί μας αναγνωρίζει την τιμή του προβαδίσματος στη μάχη των ενωμένων δυνάμεων της ελληνικής Νεολαίας ενάντια στους σκοταδιστές και στους αντιδραστικούς, που αποτελούν την καρδιά της υποτέλειας.

Υπάρχουν πολλά ντοκουμέντα για να βεβαιώσουν ότι η επιδίωξη για μια Νεολαία απολιτική και αμοραλιστική δεν είναι πράξη τυχαία, αλλά οργανωμένη από τα επιτελεία της Δεξιάς. Όμως κανένα στοιχείο δεν είναι τόσο ωμά διαφωτιστικό για την πολιτική που η υποτέλεια έχει χαράξει απέναντι στη Νεολαία μας, όσο ένα χρονογράφημα της Κας Βλάχου στην «Καθημερινή», όπου διαβάζουμε επί λέξει:

«Να κλείση η Βουλή και να ανοίξουν τα Φλίπερς. Είναι ανάγκη εθνική. Να γυρίσουν οι αρουραίοι του 114 στις υπόγειες φωλιές τους».

Εκτός από την πανηγυρική αποκάλυψη μπροστά σε όλους τους Έλληνες γονείς, μπροστά σε κάθε τίμιο Έλληνα πολίτη, για τη «στοργή» που έχουν οι αυτοαποκαλούμενοι εθνικόφρονες για την ελληνική Νεολαία, νομίζουμε πως η κυρία Βλάχου θα έπρεπε κανονικά να καθήσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου με πολιτικούς ενάγοντες όλους ανεξαιρέτως τους Έλληνες γονείς που δε θα' θελαν να δουν τα παιδιά τους να γίνονται θαμώνες-θύματα των **υπογείων φωλεών**.

4. Εμείς και οι άλλοι

Λίγο μετά την ίδρυση της Δ.Ν.Λ. αναζωπυρώνονται και ανασυγκροτούνται και οι άλλες δυο πολιτικές οργανώσεις της νεολαίας, πρώτα η ΕΡΕΝ, στο χώρο της Δεξιάς, και σε συνέχεια η ΕΔΗΝ, στο χώρο του Κέντρου.

Ασφαλώς υπάρχουν νέοι Έλληνες πατριώτες που για διάφορους λόγους ακολουθούν τη Δεξιά. Βέβαια Νεολαία και Δεξιά, δηλαδή Νεολαία και συντήρηση, είναι σχήμα οξύμωρο. Όμως αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι το καθεστώς του εμφυλίου πολέμου που υφίσταται ακόμη με όλες τις συνέπειες (έκτακτα μέτρα, παρασύνταγμα, προπαγάνδα για εμφύλιο διχασμό, αντικομμουνισμός), δεν μπορεί παρά να επηρεάσει τις μάζες εκείνες της Νεολαίας που για λόγους οικογενειακών συμπτώσεων (ιστορικών και τοπικών), πολιτικών δεσμών με εκπροσώπους της Δεξιάς, ακολουθούν τα κηρύγματα της Δεξιάς. Εμείς, που πιστεύουμε ότι η τιμή της υπεράσπισης της Εθνικής Ανεξαρτησίας, των Δικαιωμάτων του Λαού, της Δημοκρατίας και της Πατριωτικής Αναγέννησης, ανήκει σε όλους τους πατριώτες, σε όλους τους νέους Έλληνες και Έλληνίδες, γνωρίζουμε ότι εκείνο που μας χωρίζει από το μεγαλύτερο μέρος της νεολαίας της Δεξιάς είναι ο αντικομμουνισμός με όλες τις χυδαίες διαστρεβλώσεις σχετικά με το ελληνικό προοδευτικό κίνημα, και επομένως υπάρχουν όλες οι δυνατότητες να παλεύουμε μαζί τους και να τους κερδίζουμε καθημερινά και περισσότερο μέσα απ' τα προβλήματα τους και για τα προβλήματά τους, στη βάση ενός ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΙΟΥ για την Αναγέννηση της Ελλάδας. Πρέπει να βοηθάμε τους νέους που επηρεάζονται από τη Δεξιά, και κυρίως όσους προέρχονται από εργατικά και αγροτικά στρώματα, να ξεπερνούν τον αντικομμουνισμό που τους κληροδότησε η αμαρτωλή «Εθνικοφροσύνη» και να μπαίνουν μαζί μας στο στίβο της δημοκρατικής λύσης όλων των προβλημάτων της ελληνικής Νεολαίας. Δεν έχουμε καμιά διάθεση ν' αφήνουμε τους νέους που δεν συμφωνούν μαζί μας αθέλητα, ίσως, να γίνονται βορά των μονοπωλίων και του σκοταδισμού.

Βεβαίως γνωρίζουμε ότι πολλούς τους οδηγεί το συμφέρον και τα προνόμια που περιμένουν από μια παράταξη μεγιστάνων του χρήματος.

Γνωρίζουμε επίσης ότι η Δεξιά **φασιστικοποιεί** τη νεολαία της και την μεταβάλλει σε τυφλό όργανο αντιδημοκρατικού πάθους και εμφύλιου μίσους. Οι τρομοκράτες παρακρατικοί ξαναβγήκαν στο φως. Και επειδή η μογιά τους δεν περνά πια όπως άλλοτε, κάνουν ό, τι μπορούν για να τους προωθήσουν. Γι' αυτό και όλος ο θόρυβος περί δήθεν τρομοκρατίας των Λαμπράκηδων, που αποβλέπει κυρίως στο πως θα προετοιμάσει και θα καλύψει την επανεγκατάσταση της τρομοκρατίας της Δεξιάς, της μόνης πραγματικής και γνώριμης στον ελληνικό Λαό, προκειμένου να μετατρέψουν το δημοκρατικό φρόνημα του Λαού μας.

Όσο για την ΕΔΗΝ, χαιρετήσαμε τη δημιουργία της. Και μπορούμε να πούμε πως κάθε μέρα που περνά μας ενώνουν και πιο πολλά-μας χωρίζουν και πιο λίγα.

Αρκετές φορές στην περίοδο της Ιουλιανής κρίσης, παλέψαμε μαζί με τους νέους της ΕΔΗΝ και γράψαμε άριστες αγωνιστικές σελίδες στη δημοκρατική εποποιία του Λαού μας.

Ενωμένοι καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε και τώρα την επίθεση της Δεξιάς και των αποστατών κατά της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, την οργανωμένη επίθεση αποστατών-ΕΚΟΦ-Πανεπιστημιακών αρχών κατά των ακαδημαϊκών ελευθεριών και της αυτονομίας του φοιτητικού κινήματος. Τίποτα δεν μας εμποδίζει να διατηρούμε την ιδιαίτερη φυσιγνωμία μας, ο καθένας, με το ιδιαίτερο του πρόγραμμα και τις ξεχωριστές μεθόδους δουλειάς. Ξέρουμε ότι τους βαραίνει φοβερά η πίεση της Δεξιάς για δήθεν «συνοδοιπορίες», «μέτωπο» κλπ. Και ενώ πρόκειται για απλές έννοιες και μεθόδους πάλης, που ελεύθερα ο καθένας μπορεί να διαλέξει, προκειμένου να καταπολεμήσει εκείνον που θεωρεί σαν βασικό αντίπαλο και κίνδυνο, καταντούν κάποτε να γίνουν αληθινά **ταμπού** για ορισμένους κεντρώους ηγέτες-ακόμα και μέσα στη Νεολαία. Όμως η ζωή είναι πολύ πιο δυνατή από τα **ταμπού**. Και η ίδια η ζωή σφυρηλατεί καθημερινά την ενότητα όλων των πατριωτικών-δημοκρατικών δυνάμεων της Νεολαίας. Και είναι χρέος όλων των δημοκρατικών ηγετών της ελληνικής Νεολαίας να οδηγήσουν ενωμένοι τη Νεολαία στο στίβο της δημοκρατικής πάλης και της νίκης, ξεπερνώντας τους αντικομμουνισμούς και τα διμετωπικά κηρύγματα που δυσκολεύουν τους αγώνες μας.

Αυτές είναι οι θέσεις μας, πολύ γενικά, απέναντι στις πολιτικές νεολαίες της χώρας μας.

Και πιστεύουμε ότι γίνεται φανερό πως η υποτέλεια, που χτυπά με κάθε μέσον την **πολιτικοποίηση** και **οργάνωση** της ελληνικής Νεολαίας, βλέπει καθαρά τις δυνατότητες που διαγράφονται από σήμερα για ένα πλατύ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ-ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ, από τους Λαμπράκηδες έως τα αγνά, πατριωτικά στοιχεία (κυρίως εργάτες-αγρότες) που αυτή τη στιγμή βρίσκονται παρασυρμένοι μέσα στη Δεξιά.

Είναι ένας από τους λόγους που εξωθεί τη νεολαία της σε πράξεις τρομοκρατικές, σε δράση και ψυχολογία παρακρατική.

Προσπαθεί να διαλύσει τους Λαμπράκηδες, σήμερα, οπότε αύριο η διάλυση της ΕΔΗΝ δεν θα είναι γι' αυτήν παρά ένα παιχνίδι.

Να γιατί η επίθεση ενάντια στη Δ.Ν.Α. είναι επίθεση ενάντια σε ΟΛΟΚΛΗΡΗ την ελληνική Νεολαία, που πρέπει να διαφθαρεί **σήμερα** μέσα στα υπόγεια της κυρίας Βλάχου, για να καταντήσει **αύριο** όχλος, μάζα, λαός δούλων.

5. Η κρίση του Ιούλη² και η επίθεση της υποτέλειας

Η Νεολαία πάλεψε και μάτωσε στο σκληρό στίβο του καραμανλικού φασισμού. Και όταν νίκησε, δίνοντας θυσία απ' τη σάρκα της, τον Γρηγόρη Λαμπράκη, περίμενε πιο ολόκληρη τη νίκη. Οι νίκες του Νοέμβρη και του Φλεβάρη θέρμαναν τις καρδιές και αναζωπύρωσαν τις ελπίδες. Και η Νεολαία αποδύθηκε σε νέους αγώνες. Αλλά προδόθηκε για μια ακόμη φορά. Περίμενε τη δημοκρατική ορμή και αντίκρουσε το δισταγμό, την ταλάντευση, τέλος το συμβιβασμό. Κι όταν ο συμβιβασμός ολοκληρώθηκε, οι σκοτεινές δυνάμεις του φασισμού και της υποτέλειας οργάνωσαν την τελική του επίθεση ενάντια στο Λαό και τις κατακτήσεις του.

Και τότε ήρθαν τα γεγονότα του Ιούλη για να οπλίσουν με νέες εμπειρίες την ιστορική συνείδηση της ελληνικής Νεολαίας. Ένα ολόκληρο καθεστώς ψευτιάς και σήψης αποκαλύφθηκε μπροστά της. Σήψη κοινωνική, πολιτική, ηθική. Οι ψεύτικες αξίες ενός κόσμου αμαρτωλού έδειξαν τη γυμνότητά τους. Τα πάντα κατέρρεαν. Θεσμοί, ιδέες, πολιτικές παρατάξεις, εθνικοφορόσυνες μιας κοινωνίας ιστορικά καταδικασμένης ξεσκεπάστηκαν. Τίποτα ορθό. Μόνος ορθός ο Λαός, ο αγνός λαός και η Νεολαία του.

Ορθοί οι Λαμπράκηδες και άλλοι νέοι δημοκράτες στο νέο αγωνιστικό ταμπόρι. Για να αντιμετωπίσουν την καινούργια επίθεση της υποτέλειας.

Και είναι ιδιαίτερα βαρείες οι ευθύνες και τα καθήκοντα που επωμίζονται σήμερα οι νέοι Έλληνες πατριώτες.

Γιατί είναι ταυτόχρονα θύματα της πολιτικής κρίσης που άνοιξε με το παλατιανό πραξικόπημα- και που βαθαίνει και οξύνεται καθημερινά- αλλά και στόχος συστηματικής επίθεσης των δυνάμεων της υποτέλειας που προετοιμάζει μεθοδικά ένα νέο σχέδιο ΠΕΡΙΚΛΗΣ, σε όλους τους τομείς.

Στη περιοχή της Νεολαίας, μπορούμε να πούμε, ότι μπήκε κιόλας σε εφαρμογή:

1. Με την επίθεση ενάντια στην Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση.
2. Με την επίθεση ενάντια στο Συνδικαλιστικό Φοιτητικό Κίνημα και τις ακαδημαϊκές ελευθερίες.
3. Με την επίθεση ενάντια στους δημοκρατικούς στρατιώτες μέσα στο στράτευμα.
4. Με την επίθεση ενάντια στην πρωτοπόρα οργάνωση της ελληνικής Νεολαίας, τη Δ.Ν.Λ., και την έναρξη επίθεσης και κατά της ΕΔΗΝ.

Η επίθεση αυτή συνδυάζεται με τη μόνιμη καταδυνάστευση της ελληνικής Νεολαίας, από τις χρόνιες «πληγές του Φαραώ»: Την ανεργία, τα μεροκάματα πείνας,

² Για τα λεγόμενα «Ιουλιανά» βλπ: <http://tvxs.gr/news/%CF%83%CE%B1%CE%BD-%CF%83%CE%AE%CE%BC%CE%B5%CF%81%CE%B1/%CE%B9%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B9%CE%B1%CE%BD%CE%AC-%CF%8C%CF%84%CE%B1%CE%BD-%CE%B7-%CE%B4%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%AF%CE%B1-%CE%B1%CF%80%CE%B1%CE%BE%CE%B9%CF%8E%CE%BD%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B9> και http://www.scribd.com/fullscreen/7240592?access_key=key-12e9kpddrmd0fyzyk45t

τη στυγνή εκμετάλλευση της τρυφερής-ανήλικης Νεολαίας, τη μετανάστευση, το μεσαίωνα του χωριού, τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, την απουσία μαζικών φορέων μόρφωσης, κουλτούρας, αθλητισμού και μέσω πολιτισμένης ψυχαγωγίας.

Είναι φανεροί οι λόγοι που οδηγούν την υποτέλεια: Τους ανησυχεί σοβαρά η αφύπνιση της νεολαίας και η ένταξή της μέσα στο πλατύ δημοκρατικό-πατριωτικό μέτωπο. Την είδαν να αγωνίζεται με ηρωισμό και αυταπάρνηση στις μεγάλες μέρες της Δημοκρατικής Αντίστασης και δεν μπορούν να ξεχάσουν το υπερήφανο και γεμάτο αποφασιστικότητα πρόσωπό της, που έχει τα χαρακτηριστικά του ήρωα-φοιτητή Σωτήρη Πέτρουλα.

Από την άλλη μεριά, γνωρίζουν ότι δεν έχουν τίποτα, απολύτως τίποτα να της προσφέρουν. Εκτός από εκμετάλλευση, δεσμά και ντροπή:

Στον **εθνικό τομέα**, την ντροπή της στρατιωτικής σύμβασης του 1953 με τις ΗΠΑ, δηλαδή το ξεπούλημα της Εθνικής μας Ανεξαρτησίας. Την ντροπή της υποταγής της Κυπριακής ελευθερίας στα συμφέροντα του ΝΑΤΟ. Την ντροπή της ουσιαστικής διακυβέρνησης της χώρας, σε όλους τους τομείς. Από αμερικάνους διπλωματικούς και στρατιωτικούς ακολούθους...

Στον **οικονομικό τομέα** το ξεπούλημα της χώρας στα ξένα μονοπώλια, Εκατοντάδες ξένα οικονομικά συγκροτήματα νέμονται τον πλούτο της χώρας και κουβαλούν στις χώρες τους τα πλούσια κέρδη, ενώ ο Λαός μας πεινά. Εμποδίζουν την αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας. Απαγορεύουν τις ανταλλαγές των γεωργικών μας προϊόντων με τις ανατολικές χώρες, ενώ τα καπνά μας λ.χ. σαπίζουν μέσα στις αποθήκες, η αγροτιά μας εξαθλιώνεται και τα χωριά μας αδειάζουν. Εκατό χιλιάδες νέοι-η αφρόκρεμα της ελληνικής Νεολαίας-εγκαταλείπουν κάθε χρόνο την πατρίδα...

Στο **κοινωνικό και πολιτικό τομέα**, όλα τα προνόμια συσσωρεύονται γύρω από την ελληνική ολιγαρχία. Θα' λεγε κανείς ότι ζούμε σε μια νεοφεουδαρχική εποχή. Είναι γνωστό ότι 200 περίπου οικογένειες νέμονται τα 90% του πλούτου της χώρας. Ενώ τα υπόλοιπα 10% μοιράζονται στα 90% του ελληνικού Λαού. Και οι έλληνες πλουτοκράτες δεν χάνουν ευκαιρία για να επιδεικνύουν την προνομιακή τους θέση. Λες και επιδιώκουν την **πρόκληση** υποδηλώνοντας στο Λαό κάθε στιγμή, ότι είναι ραγιάς και ότι ο μοναδικός του προορισμός είναι να ζει εξαθλιωμένος και υποταγμένος, προσφέροντας τον ιδρώτα και το αίμα του θυσία στο βωμό της ελληνικής πλουτοκρατίας !

Και επειδή ο Λαός δεν συμφωνεί μαζί τους, του στερούν τις πολιτικές του ελευθερίες με το παρασύνταγμα, τα έκτακτα μέτρα, τις αντισυνταγματικές αστυνομικές διατάξεις, τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων και, συχνά, την ωμή αστυνομική βία.

Έτσι η ολιγαρχία-ενισχυμένη από τους Αμερικάνους- με τα όργανά της, μέσα στον πολιτικό κόσμο της χώρας, τον κρατικό μηχανισμό, τα Σώματα Ασφαλείας, το Στρατό και τις παρακρατικές οργανώσεις, ερωτοτροπεί με το Φασισμό και τη

Δικτατορία, προσπαθεί να εμποδίσει, να σταματήσει, να πνίξει το Δημοκρατικό κίνημα του ελληνικού Λαού που συνεχώς βαθαίνει, πλαταίνει, ανεβαίνει, κατακτά καινούργιες θέσεις. Έτσι κάτω από αυτές τις συνθήκες η υποτέλεια έχει πιά απογυμνωθεί μπροστά στην ελληνική Νεολαία. Οι λέξεις «Εθνικόφρων», «Δημοκρατία», «Πατρίς», «Ελευθερία» καταντούν στα χείλη της **εμπαιγμός**. Οι νέοι Έλληνες και Ελληνίδες γνωρίζουν πιά πολύ καλά ότι πίσω από τα εθνικοκαπηλικά κηρύγματα της Δεξιάς κρύβεται η άρνηση της **Πατρίδας** - με το ξεπούλημα στους Αμερικάνους και τα Μονοπώλια - η άρνηση της **Δημοκρατίας**, η άρνηση του **Συντάγματος**, η άρνηση της **Ελευθερίας**, η άρνηση της **ανθρώπινης αξιοπρέπειας**. Κρύβεται η προσπάθεια για μια πλήρη υποταγή της χώρας και του Λαού μας στα ξένα και ντόπια συμφέροντα των Μονοπωλίων, η μεταβολή του ελληνικού εδάφους σε γιγαντιαία στρατιωτική ατομική-επιθετική βάση του ΝΑΤΟ, η ομαδική δολοφονία των νέων Ελλήνων στο βρώμικο πόλεμο του Βιετνάμ, η κυριαρχία του νόμου της ζούγκλας στην ύπαιθρο, με τους παρακρατικούς και τα ΤΕΑ, και τέλος η απροκάλυπτη Δικτατορία.

Πως όμως θα φτάσουν έως εκεί; Απέναντί τους ορθώνεται το ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟ μαζικό δημοκρατικό-πατριωτικό ΜΕΤΩΠΙΟ του εργαζόμενου Λαού. Πρέπει λοιπόν να το **τσακίσουν**. Να το διαιρέσουν, να το γονατίσουν και να το τσακίσουν !

Στις προφυλακές του Δημοκρατικού Μετώπου τοποθετείται η στρατιά της περήφανης ελληνικής Νεολαίας του 114. Ωστε **πρώτος στόχος** της υποτέλειας πρέπει να είναι, και είναι, το κίνημα της Νεολαίας, σαν σύνολο, και πιο ειδικά οι πρωτοπόρες δυνάμεις, οι Λαμπράκηδες.

Να λοιπόν γιατί η υποτέλεια έβαλε ήδη σε εφαρμογή το σχέδιο ΣΟΥΠΕΡ-ΠΕΡΙΚΛΗΣ³ για να χτυπήσει ένα μεγάλο εμπόδιο στο δρόμο της προς τη φασιστικοποίηση της χώρας, τη δημοκρατική ελληνική Νεολαία.

³ Το «Σχέδιον Περικλής» 1964:

Στις αρχές του 1965 ανακαλύφθηκε στα αρχεία του υπουργείου Εθνικής Αμύνης έγγραφο με τίτλο «Σχέδιον Περικλής». Επρόκειτο για πρακτικό σύσκεψη της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής του Συμβουλίου Εθνικής Αμύνης, στην οποία προήδρευε ο τότε αρχηγός του ΓΕΣ Βασίλειος Καρδαμάκης. Το πρακτικό συντάχθηκε το 1959, αλλά διατύπωνε ένα σχέδιο που είχε την επωνυμία «Περικλής», το οποίο συζητήθηκε προς εφαρμογή τη 12η Αυγούστου 1961.

Τι περιείχε το «Σχέδιον Περικλής»; Μιλούσε για την αντιμετώπιση του κομμουνισμού. Ανέφερε τα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν «κατά των κίτρινων», ώστε να διαβρώσουν τους «κυανούς». Είχε τη μορφή διαταγής επιχειρήσεων, με αρχιστράτηγο τον Βασίλειο Βουλγαροκτόνο.

Ο υπουργός Εθνικής Αμύνης Π. Γαρουφαλιάς, μόλις πληροφορήθηκε για τον «Περικλή», ανέθεσε στις 12 Φεβρουαρίου 1965 στον διοικητή της ΑΣΔΑΝ αντιστράτηγο Χαρ. Λουκάκη να ερευνήσει τα σχετικά στοιχεία. Ο στρατηγός Λουκάκης συγκρότησε αμέσως μια «ομάδα εργασίας» από έμπιστους του αξιωματικοί οποία ερεύνησε προσεκτικά τα αρχεία του υπουργείου για το ΓΕΕΘΑ και το ΓΕΣ. Και, υπερακοντίζοντας τις εντολές του υπουργού Εθνικής Αμύνης, συνέταξε αμέσως ένα πόρισμα που αποτελούσε φοβερό κατηγορητήριο κατά της ΕΡΕ:

«Το σχέδιον "Περικλής" αφεώρα την γιγαντιαίαν επιχείρησιν ήτις ανελήφθη υπό του κρατικού μηχανισμού εν όψει των κατά το έτος 1961 βουλευτικών εκλογών».

Ο πρωθυπουργός έσπευσε να αξιοποιήσει το γεγονός. Την 23η Φεβρουαρίου 1965 κατήγγειλε στη Βουλή ότι το «Σχέδιον Περικλής» ήταν μηχανισμός «βίας και νοθείας» που εφαρμόστηκε στις εκλογές του 1961. Και ότι ο αναφερόμενος ως αρχηγός του σχεδίου, με το συμβολικό όνομα Βασίλειος ο Βουλγαροκτόνος, δεν ήταν άλλος από τον τότε αρχηγό του ΓΕΣ Βασίλειο Καρδαμάκη.

6. Η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη, κύριος στόχος της επίθεσης

Όμως η Δ.Ν.Λ. αποτελεί στόχο της Δεξιάς και για έναν πρόσθετο λόγο. Γιατί φέρνει το όνομά του Γρηγόρη Λαμπράκη. Και γιατί η συνείδησή τους δει είναι ήσυχη. [...]

«Είναι νόμος το αίμα να γυρνά και να πνίγει τους δολοφόνους. Και η μαφία του συνδικάτου του εγκλήματος, που πίνει παρασιτικά το αίμα του Λαού μας, έκανε το μοιραίο της λάθος: στο πρόσωπο του Λαμπράκη διάλεξε η ίδια τον τιμωρό της. Και ένας Λαμπράκης φτάνει και περισσεύει για να την θάψει μια για πάντα. Και ο Λαός χάνοντας τον Λαμπράκη κέρδισε χιλιάδες Λαμπράκηδες, χιλιάδες ήλιους για να τον ζεστάνουν και να τον φωτίσουν». ⁴

Είναι λοιπόν ο «τιμωρός» Λαμπράκης, που μετουσιωμένος σε δεκάδες, σε εκατοντάδες χιλιάδες Λαμπράκηδες, κάνει εφιαλτικές τις νύχτες όλων των στυλοβατών της παράταξης που τον δολοφόνησε. Είναι η μόνη αλήθεια περί τρομοκρατίας των Λαμπράκηδων. Γιατί πράγματι **τους τρομοκρατεί η σκιά του Λαμπράκη !** Αυτή τους έδωξε από την εξουσία, αυτή τους ξεσκέπασε μπροστά στο Λαό, τους ανάγκασε να περιοριστούν στη θέση της μειοψηφίας και κάθε μέρα που περνούσε τους απογύμνωνε ακόμα πιο πολύ από το λαϊκό τους έρεισμα.

Έτσι μπροστά στον κατήφορο, με τη βοήθεια του Παλατιού και των Αμερικάνων, εξύφαναν τη συνωμοσία ενάντια στη Δημοκρατία, και ξαναμπήκαν στην εξουσία με τις πλάτες των εξωμοτών.

Δεν μπορεί παρά να νοιώθουμε, όπως οι περισσότεροι Έλληνες, αηδία, πίκρα και οργή μπροστά στα όσα διαδραματίστηκαν στην περιοχή μιας μεγάλης μερίδας του πολιτικού μας κόσμου, με επίκεντρο και υποκινητή το Παλάτι.

Ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος είναι μακριά από τον παλμό της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής Νεολαίας. Αντιπροσωπεύοντας έναν αναχρονιστικό θεσμό, εμφανίστηκε, πολύ φυσικά, περιστοιχισμένος από τους θνησιμαίους συμβούλους των 1048 ετών. Προτίμησε το παρελθόν από το μέλλον. Έφτασε σε σημείο να ζητήσει σαν προσωπική χάρη τη διάλυσή μας! Και μεις τι θα γίνουμε; Θα μπορούσε να τον ρωτήσει κανείς. Θα εξατισθούμε, θα εξαερισθούμε, θα γίνουμε καπνός ή σύννεφο; Μα είμαστε εκατοντάδες χιλιάδες! Ζούμε, αναπνέουμε, σκεφτόμαστε, εργαζόμαστε, δημιουργούμε, πιστεύουμε, αγωνιζόμαστε. Και τα ονόματά μας καταλήγουν όλα σε όπουλος-άκης-άδη-ίδης-άκος και -άτος. Μοναδική

Ο θόρυβος που προκλήθηκε ήταν τεράστιος. Το πνεύμα και το γράμμα του «ανένδοτου» ξαναζωντάνεψαν. Ο αρχηγός της ΕΡΕ Π. Κανελλόπουλος και ο τύπος της Δεξιάς ισχυρίζονταν ότι ο «Περικλής» δεν ήταν τίποτε άλλο παρά σχέδιο εξουδετέρωσης της «5ης Φάλαγγας» σε περίπτωση πολέμου. Αλλά η εντύπωση ήταν δυσμενής για την ΕΡΕ, που άλλη μια φορά βρισκόταν σε θέση άμυνας. Απροσδόκητα όμως σε λίγες εβδομάδες μια νέα υπόθεση έμελλε να υπερκαλύψει την «Υπόθεση Περικλής» και να προκαλέσει σεισμό.

Σόλων Ν. Γρηγοριάδης, *Ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας 1941-1974*, τ. 7, Ιουλιανιά 1965: Η αρχή του τέλους, σ. 138-139.

⁴ «Αθηναϊκή», 31 Μαΐου 1963

μας σκέψη, μεράκι, καημός και ελπίδα : η Ρωμιοσύνη. Πώς να το κάνουμε; Λογαριάζουμε τους εαυτούς μας όχι για φιλοξενούμενους αλλά για νοικοκύρηδες – συνιδιοκτήτες, αν το θέλετε – της χώρας αυτής ! Δεν υπάρχουμε από χατήρι κανενός, ούτε για χατήρι κανενός. Είμαστε εμείς – είμαστε κ' εμείς – ο μεγάλος κυρίαρχος Ελληνικός Λαός. Και κάτι πιο δυνατό : Είμαστε το **ΑΥΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**. Και τίποτα – καμιά δύναμη, καμιά εντολή ή απόφαση – δεν μπορεί να μας εμποδίσει να γίνουμε οι οικοδόμοι της Αυριανής Ελλάδας της Εθνικής Αναγέννησης.

7. Η επίθεση κατά της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης και κατά των φοιτητών

Αλλά η επίθεση δεν σταματάει στους Λαμπράκηδες. Μαζί με τους Λαμπράκηδες πρέπει να πέσει και το δεύτερο οχυρό : Το ένδοξο φοιτητικό μας κίνημα. Γιατί είναι τα Πανεπιστήμια κάστρα της Δημοκρατίας, γιατί έδωσαν τη δυνατότητα στο Γέρο του Μωρηά να πει την ιστορική του φράση : «τούτο δω, θα φάει εκείνο».

Φοβούνται και τρομάζουν τη Δημοκρατία και τους φοιτητές. Τούτες τις χιλιάδες των νέων οραματιστών που ξεχύνονται απ' όλες τις γωνιές της Ελλάδας για να κατακτήσουν την επιστήμη και το φώς.

Και φοβούνται το φώς οι σκοταδιστές. Φοβούνται τα βιβλία οι φασίστες και οι δικτάτορες. Γι' αυτό τα βιβλία πρέπει να καούν ή να πολτοποιηθούν. Πρώτα η Ιστορία του Καλοκαιρινού, γιατί άφηγε ρωγμές στο ψεύτικο κατασκεύασμα του στείρου ιστορισμού. Μετά κι άλλα για να φτάσουμε στις ομαδικές πυρές του χιτλερισμού και της 4^{ης} Αυγούστου.

Φοβούνται τους φοιτητές γιατί μαζί με τους φοιτητές, η εργατική τάξη της χώρας γκρέμισε την τρομοκρατία και τον Καραμανλικό φασισμό. Φοβούνται τις σημαίες του 114, το παλλαϊκό κίνημα του 15% για την Αναγέννηση της Παιδείας, φοβούνται τον Σωτήρη Πέτρουλα και τ' αδέρφια του των φοιτητικών Προπυλαίων.

Γιατί όσο θα υπάρχει φοιτητικό κίνημα, δύσκολα θα περνάει το παλατιανό πραξικόπημα. Πρέπει λοιπόν να τσακιστεί.

Τα λίγα θετικά μέτρα της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης, το Ακαδημαϊκό Απολυτήριο, το 3^ο Πανεπιστήμιο και οι Σχολές των Ιωαννίνων, τα μαθητικά συσσίτια πρέπει να υπονομευθούν. Πρέπει να καταργηθεί το φώς, όπως τόσες φορές οι φωτοσβέστες έπνιξαν τη φωτισμένη Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση του Γληνού και του Δελμούζου, και των άλλων φωτισμένων διανοητών, στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας.

Και για να γίνει αυτό πρέπει τα Πανεπιστήμια και τα Προπύλαιά τους να μην ηχούν τις κραυγές του 114, πρέπει οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι των φοιτητών να παίρνουν τις εντολές τους από τις πρυτανείες, διαφορετικά να περνούν από τα πειθαρχικά συμβούλια και να αποβάλλονται. Πρέπει να αντιγράψουμε τις μέθοδες του Φράνκο, όπως τις εφαρμόζει στα δικά του Πανεπιστήμια του φασισμού.

Αυτή είναι η δεοντολογία του φασισμού και των υπηρετών του.

Άλλη όμως είναι η δεοντολογία των φοιτητών και της Ιστορίας.

Οι Έλληνες φοιτητές είναι έμπειροι και ξέρουν πως απέναντι στο Μαύρο Μέτωπο του φασισμού πρέπει να ορθώσουν το δικό τους **Μέτωπο του ΦΩΤΟΣ, της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, της ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΣΚΕΨΗΣ.**

Είναι έμπειροι και ξέρουν πως νίκη θα πει «**ΕΝΟΤΗΤΑ**», ενότητα γύρω απ' τα προβλήματά τους, ενότητα γύρω απ' τις μαζικές τους οργανώσεις, ενότητα στην πάλη, στα έδρανα των αμφιθεάτρων, στα φοιτητικά προπύλαια, ενότητα γύρω απ' τη σύγχρονη επιστημονική σκέψη.

Ενότητα για να υπερασπιστούν όσα κατάκτησαν, και να κατακτήσουν όσα τους ανήκουν !

Ενότητα στην πάλη για τη Δημοκρατία και για το αύριο της Πατρίδας !

Εμείς οι Λαμπράκηδες, φοιτητές, εργάτες, αγρότες, νέες κοπέλλες, νοιώθουμε αδέρφια μας τους φοιτητές, μετερίζι μας τα φοιτητικά Προτύλαια, κληρονομιά μας το 114 και το 15% και θα παλέψουμε μαζί με όλους τους νέους, στα ίδια αυτά μετερίζια της Δημοκρατίας, υπερασπιζόμενοι την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση και το φοιτητικό κίνημα που την στηρίζει και μπορεί να την σπρώξει ακόμα πιο πέρα προς την ολοκλήρωσή της.

8. Η δίωξη των δημοκρατικών στρατιωτών

Για να περάσουν το πραξικόπημα και οι προδοσίες, η αντιδραστική Δεξιά χρειάζεται ένα στρατό πραιτωριανών, τυφλό όργανο της στρατοκρατικής Χούντας. Απ' την υπόθεση του ΑΣΠΙΔΑ, όπου Έλληνες αξιωματικοί υφίστανται «ψυχολογική πίεση» για να «ομολογήσουν», ως τα φρικτά βασανιστήρια των στρατιωτών Μπέκιου και Ματάση, μια ατέλειωτη σειρά από χιτλερικής εμπνεύσεως βασανιστήρια βιάζουν την πατριωτική συνείδηση των Ελλήνων πατριωτών. Όποιος δεν συμφωνεί με τη Χούντα, όποιος δεν στέργει να αλλαξοπιστήσει και να κατρακυλήσει στην αναξιοπρέπεια της αποκήρυξης των φρονημάτων του, γίνεται μόνιμος κάτοικος των στρατιωτικών κρατητηρίων και καθημερινός επισκέπτης του Α2 γραφείου. Για να απαλλαγεί από τα πατριωτικά του «συμπλέγματα» και να γίνει υπηρέτης του ΝΑΤΟ και της Χούντας, για να μην αντιστέκεται στη βία, για να μη μιλάει, για να μη σκέπτεται, να μην έχει αριστερούς ή δημοκράτες συγγενείς, πρέπει να βασανιστεί, πρέπει να υποταγεί. Λαθεύουν όμως όσοι νομίζουν ότι θα απαλλοτριώσουν την πατριωτική συνείδηση των Ελλήνων στρατιωτικών με τις σιδερόφρακτες μηχανές του милитарισμού. Οι δημοκράτες αξιωματικοί και στρατιώτες του Ελληνικού Λαού, ζευγαρωμένοι με τους εργάτες, τους αγρότες και τους φοιτητές θα υπερασπίζονται πάντα την τιμή της πατρίδας και του Λαού.

Οι Λαμπράκηδες, γαλουχημένοι από όλους τους μεγάλους εθνικούς αγώνες, τα έπη της Αλβανίας και της Εθνικής μας Αντίστασης, έχουν κλείσει μέσα στις ψυχές τους και γνωρίζουν καλά τι θα πει Πατρίδα. Δεν είμαστε εμείς που υποχωρήσουμε μπροστά στους εθνικούς κινδύνους, που θα πουλήσουμε την Εθνική μας Ανεξαρτησία, που θα παζαρέψουμε την εδαφική μας ακεραιότητα, που λυγίσουμε μπροστά στις απειλές για τη λευτεριά της Κύπρου. Εμείς θέλουμε την Πατρίδα μας **Λεύτερη**, να διαφεντεύεται από τον Κύριарχο Λαό. Αυτή είναι η πίστη μας. Τέτοιοι αδιάλλακτοι πατριώτες είναι οι δημοκρατικοί νέοι που υπηρετούν τη θητεία τους στο στράτευμα. Όμως τους μεταχειρίζονται με πνεύμα διωγμού, κατά παράβαση ακόμα και των διεθνών αρχών για το σεβασμό της ανθρώπινης προσωπικότητας του στρατιώτη. Πτυχιούχοι ανώτατων σχολών μετατρέπονται σε «ημιονηγούς», κοινώς μουλαράδες. Κολυνδροί – Εράτυρες – 10^ο ΤΟΜ κλπ., μέθοδες Μακρονησιού, εφαρμόζονται με αποκλειστικά κριτήρια πολιτικής δίωξης. Ακόμα και πρόσφατα επιχειρήθηκε να παρουσιαστεί η πρόκληση ότι οι Λαμπράκηδες είναι «σαμποτέρ μέσα στο στρατό», πρόκληση που κατέρρευσε με πάταγο, για να αποδειχθεί ότι οι διώκτες των δημοκρατικών νέων είναι οι γνωστοί τύποι Παπαδόπουλοι, πραξικοπηματίες Περικλήδες που παρέμειναν ατιμώρητοι, οι πράκτορες του ΙΔΕΑ και της Χούντας. Δηλαδή αυτοί που αντί να υπηρετούν το Λαό και το Έθνος, έχουν ορκιστεί πίστη σε πολιτικά κόμματα και σε ξένες δυνάμεις. Και μάλιστα στις δυνάμεις που ματοκύλισαν το Λαό μας στο Γοργοπόταμο, που μηχανορραφούν ενάντια στην ανεξαρτησία της Κύπρου, που οργανώνουν κρίσεις και ανωμαλίες, ώστε να επιβάλουν ευκολότερα την κυριαρχία του πάνω στο Λαό μας. Η απάντηση μας προς τα επίορκα όργανα των ξένων, είναι η κραυγή που συνόδεψε τον Πέτρουλα στην τελευταία του κατοικία : «Ο Στρατός με το Λαό». Γιατί για μας τους

Δημοκράτες-Πατριώτες, η υπηρεσία της Πατρίδας δεν είναι υποχρέωση ή επάγγελμα, αλλά **ΔΙΚΑΙΩΜΑ**. Απέναντι στην Πατρίδα και απέναντι στο Λαό.

9. Μπροστά ή πίσω;

Είναι φανερό ότι η επίθεση της Δεξιάς, τόσο στο χώρο της Νεολαίας, όσο και γενικότερα ενάντια στις δημοκρατικές δυνάμεις της χώρας, είναι αποτέλεσμα της βαθειας κρίσης που περνά ολόκληρο το σύστημα της υποτέλειας, ύστερα από τους νικηφόρους αγώνες του Λαού μας και τις δημοκρατικές κατακτήσεις των τελευταίων χρόνων με κορύφωμα την εκλογική νίκη των δημοκρατικών δυνάμεων στις 16 Φεβρουαρίου 1964.

Έτσι μπροστά στο συνεχές ανέβασμα του δημοκρατικού πατριωτικού μετώπου του εργαζόμενου λαού, η υποτέλεια πανικοβλημένη συνωμότησε ενάντια στο Λαό και στη Δημοκρατία και με όργανο το Παλάτι εκπαράθυρωσε τη νόμιμη Κυβέρνηση της χώρας και αφού δύο φορές είδε να σαρώνονται σαν φρόκαλα τα αυλόδουλα κατασκευάσματα τύπου Νόβα και Τσιριμώκου, μπροστά στο Έπος της Δημοκρατικής Αντίστασης του ελληνικού Λαού, επέβαλε προσωρινά, με το βρώμικο μέσον της εξαγοράς, την Κυβέρνηση Στεφανόπουλου.

Όμως παρ' ότι επέτυχε μια κάποια «σταθεροποίηση» του πραξικοπήματος, εντούτοις διαπιστώνει καθαρά και η ίδια ότι όλες οι δυνάμεις που την πολεμίσαν παραμένουν ενωμένες. Βρίσκονται σε αγωνιστική επιφυλακή. Κερδίζουν συνεχώς τους πατριώτες που συνειδητοποιούν καθημερινά το έγκλημα των συνωμοσιών ενάντια στην Πατρίδα και το Λαό. Σφυρηλατούν νέους δεσμούς μέσα από τους καθημερινούς αγώνες για τη λύση των καυτών προβλημάτων, που πολλαπλασίασε και όξυνε η πολιτική κρίση.

Δηλαδή, σε τελευταία ανάλυση, και η ίδια η υποτέλεια γνωρίζει ότι οι δυνάμεις του Δημοκρατικού Μετώπου που ορθώνονται απέναντί της είναι τόσες και τόσες ώστε να επιβάλουν τελικά τη θέλησή τους!

Γνωρίζει ότι εφ' όσον οι δυνάμεις αυτές παραμείνουν ενωμένες πίσω από τη σημαία της Δημοκρατίας, το παιχνίδι έχει χαθεί για αυτήν τελειωτικά, ότι αργά ή γρήγορα θα πει το πικρό ποτήρι των εκλογών.

Όμως δεν το βάζει κάτω. Προσπαθεί με κάθε μέσον να εμποδίσει την πτώση της και ακόμα να οδηγήσει τη χώρα προς τα πίσω, πιστεύοντας πως έτσι θα διατηρήσει τα προνόμιά της.

Τα μέσα που διαθέτει η υποτέλεια είναι γνωστά. Απαριθμούμε τα κυριότερα: 1) τα δολάρια των ΗΠΑ, 2) τον κρατικό μηχανισμό και τα Σώματα Ασφαλείας, 3) τη Χούντα, 4) τους παρακρατικούς και τις εξωελληνικές- υπερκρατικές οργανώσεις, 5) τα τεράστια μέσα προπαγάνδας, κλπ.

Κανείς δεν υποτιμά τη δύναμή της. Όμως πρέπει να ξανατονιστεί, ότι τελικά η πλάστιγγα γέρνει αποφασιστικά υπέρ των ενωμένων δημοκρατικών πατριωτικών δυνάμεων. Με ορισμένες προϋποθέσεις:

- A. Να διατηρηθεί και να πλατύνει η ενότητα.
- B. Να διατηρηθεί και να βαθύνει η πίστη, η βεβαιότητα στην τελική νίκη
- Γ. Να διατηρηθεί και να ανεβεί σε ανώτερα αγωνιστικά επίπεδα η πάλη του ενωμένου λαού για Ψωμί-Μόρφωση-Δημοκρατία-Εθνική Ανεξαρτησία.

10. Τα ταμπού της εθνικοφροσύνης και το Πατριωτικό Μέτωπο

Βαριές, ιστορικές, ευθύνες επωμίζονται μπροστά στο Έθνος οι πολιτικοί και πνευματικοί ηγέτες της Δημοκρατικής παράταξης.

Κοντά στον αγωνιζόμενο Λαό, που βλέπει, ζυγιάζει και κρίνει, ήρθε να προστεθεί η δημοκρατική Νεολαία της χώρας. Κι αυτή οδηγημένη απ' την αγνότητα της σκέψης και της ψυχής, προσηλωμένη στα μεγάλα ιδανικά, καταδικάζει κάθε είδους ταλάντευση, υπολογισμό, συμβιβασμό. Ας το ξέρουν καλά όλοι οι υπεύθυνοι άνδρες, πως για τους σημερινούς συνεχιστές του έργου του Σωτήρη Πέτρουλα, δε θα υπάρξει συγνώμη για όποιον (τον οποιονδήποτε) θελήσει να βάλει τα κομματικά ή τα προσωπικά του συμφέροντα πάνω από το συμφέρον της Δημοκρατίας, της Πατρίδας, του ελληνικού Λαού.

Είναι μεγάλος ο Λαός μας. Είναι μεγάλη η δημοκρατική μας Νεολαία. και προ παντός Λαός και Νεολαία είναι ώριμοι! Γνωρίζουν να ζυγιάζουν και να περιμένουν. Οι αγώνες και οι θυσίες μας έχουν κάνει σοφούς...

Αυτό σημαίνει ότι ο Λαός μας έχει συνειδητοποιήσει ότι την κύρια (και τελική) ευθύνη για το μέλλον της χώρας, την έχει ο ίδιος! Αυτός αγαπά, αυτός πονά, περισσότερο από κάθε άλλον την Πατρίδα. Και γνωρίζει ότι το παραμικρό λάθος, περπάτημα, βιασύνη, μπορεί να στοιχίσουν θυσίες βαρειές που ο ίδιος τελικά θα πληρώσει. Έτσι λοιπόν υπεύθυνος και ώριμος ο ίδιος περιμένει από τους ηγέτες του να αρθούν, τουλάχιστον στο ύψος της δικής του ευθύνης και ωριμότητας. Και αγκαλιάζει και τιμά τον κάθε αληθινό δημοκράτη και αγωνιστή. Όμως με μια προϋπόθεση: ότι δεν θα εκμεταλλευτεί το Λαό για την όποια προσωπική ή πολιτική του φιλοδοξία – αλλά ότι ο λαός θα τον «εκμεταλλευθεί» για την εδραίωση της Δημοκρατίας και τη δημιουργία μιας καινούριας ζωής. Δύσκολα ανεβάζει ο Λαός μες στην καρδιά του έναν ηγέτη. Όμως εύκολα τον κατεβάζει. Βλέπε και αποστάτες.

Με τη σημερινή μας Νεολαία όμως συμβαίνει και κάτι άλλο.

Γεννήθηκε μέσα στην Κατοχή. Μεγάλωσε μέσα στις φλόγες του εμφυλίου πολέμου. Ανδρώθηκε μέσα στον καραμανλικό μεσαίωνα. Τί της πρόσφεραν έως σήμερα οι υπεύθυνοι κυβερνήτες της χώρας μας; Ποιες οι δυνατότητες να μορφωθεί, να ολοκληρωθεί και να δημιουργήσει; Ποιες προοπτικές; Ποιους φωτεινούς ορίζοντες; Αντίθετα, την έκλεισαν μέσα σε μια «ελεύθερη φυλακή», δίχως δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες, με μοναδικό δικαίωμα να μείνει τυφλή-άνεργη και απελπισμένη, υποταγμένη στον υπέρτατο νόμο της ελληνικής κοινωνίας. Δηλαδή, όλο το Έθνος να γονατίσει και να προσκυνά μπροστά στα **μ ε γ ά λ α**
τ α μ π ο ύ.

Το Παλάτι
Τον αντικομμουνισμό
Την ολιγαρχία (ντόπια και ξένη)
Τη Χούντα. ΙΔΕΑ και Ασφάλεια
Τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ.

Όπως συνέβαινε άλλοτε με τις αποικίες, έτσι και σε μας, απ' τη μια μεριά υπάρχουν τα α φ ε ν τ ι κ ά (μια φούχτα) με τα όργανά τους, κι από την άλλη η απέραντη μάζα των ι θ α γ ε ν ώ ν (των μαύρων, κίτρινων, και...Ελλήνων!).

200.000 δολλάρια το χρόνο παίρνει ο Πρόεδρος των ΗΠΑ.

Πάνω από 600.000 δολλάρια η Α.Μ. ο Βασιλεύς των Ελλήνων. Και να 'ταν μόνο αυτό. Δεκάδες αφορολόγητα αυτοκίνητα, πλοία, πλοιάρια...κλπ. Έντεκα ανάκτορα και περίπτερα. Και πάνω απ' όλα η περιβόητη ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ. Εκατοντάδες εκατομμύρια- δεκάδες δισεκατομμύρια, από το στέρημα, από την πείνα του ελληνικού Λαού.

Πού πάνε⁵;

Και τολμούν –οι ίδιοι- να γράψουν με τεράστιους κύκλους στα χριστουγεννιάτικα φύλλα τους: «30.000 παιδιά περιμένουν!»! Και να καλούν το φιλόπρωχο κοινό να τα συνδράμει για τις γιορτές (παραθετούν και τις διευθύνσεις τους...).

Στο μεταξύ τα δώρα των πεινασμένων Ελληνόπουλων, τα ζεστά τους ρούχα, τα σχολεία τους, το μ έ λ λ ο ν τ ο υ ς, τους τα έ χ ο υ ν κ λ ε μ μέ ν α, τα έχουν κάνει παγωμένες πιστώσεις και καταθέσεις στις ξένες τράπεζες.

Τα έχουν χλιδή και πρόκληση. Τα έχουν κάνει ιδιόκτητα νησιά στο Αιγαίο και «παραμυθένιες» δεξιώσεις και έκλυτο βίο. Οι νεοφεουδάρχες μας, όπως στα παλιά καλά χρόνια», έχουν εγκατασταθεί «μέσα στο φρούριο που δεσπόζει της πεδιάδος με τους δουλοπαροίκους»: Όλοι γύρω στα Ανάκτορα της οδού Ηρώδου του Αττικού, στο θρυλικό Κολωνάκι. Θέλουν, ακόμα και γεωγραφικώς, να τονίζουν την απόστασή τους από τους Έλληνες ιθαγενείς.

Και κάθε Χριστούγεννα, θυμούνται αιφνιδίως ότι...»30.000 παιδιά περιμένουν». Και κάνουν ειδική έρευνα «αφιερωμένη στους φιλάνθρωπους». Να κατεβούν οι...φιλάνθρωποι από τους πύργους των, να περιπλανηθούν μέσα στις λασπωμένες συνοικίες των ιθαγενών για να προσφέρουν «ένα δώρο, ένα ζεστό ρούχο, ένα φιλικό χαμόγελο, ένα χάδι». Πού; Εις τον Άνθρωπο. Ποιοι; οι Φιλάνθρωποι...

Το μαχαίρι έφτασε πια στο κόκκαλο.

Συγκλονίζεται, ματώνει η ψυχή του ανθρώπου.

Τί μένει από την υπόληψή μας, από την τιμή μας; Λίγα κουρέλια...

Ματώνει, πονά η ψυχή της ελληνικής Νεολαίας. Τί άλλο της μένει να χάσει;

Ας τα βλέπουν αυτά καλά ό λ ο ι οι υπεύθυνοι άνδρες της Δημοκρατικής παράταξης. Ο αντίπαλος (τα αφεντικά) δεν αστειεύεται καθόλου. Μας κλέβουν τις ελευθερίες, κουρελιάζουν το Σύνταγμα, κ' έτσι αφού εξασφαλίσουν τη «νόμιμη» κλοπή του λαού μας, στο τέλος γίνονται «φιλάνθρωποι». Μια φορά το χρόνο. Τα Χριστούγεννα...

Το δεύτερο μεγάλο ταμπού είναι ο α ν τ ι κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ό ς.

⁵ βλπ Παράτημα σελ. 49

Η ιστορία είναι τόσο πλούσια σε διδάγματα, ώστε να γίνεται περιττή η προσπάθεια να ανασκευαστεί ένας «μύθος» και ένα «προπέταγμα καπνού» που δήθεν σκέπασε και σκεπάζει τις πιο φρικαλέες παραβιάσεις της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας. Μουσολίνι, Χίτλερ, Φράνκο, Σαλαζάρ, Μεταξάς και σήμερα Δόγμα Τζόνσον! Όλες οι ομαδικές σφαγές, τα κρεματόρια, τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, οι βομβαρδισμοί, οι απαγχονισμοί, τα μεσαιωνικά βασανιστήρια, η κατάργηση των ελευθεριών, ο ρατσισμός, η κατάργηση της σκέψης και του φρονήματος, η μεταβολή της κοινωνίας σε αγέλη υποταγμένη στο βούρδουλα της εξουσίας. Όλα αυτά (και πόσα άλλα!) έγιναν και γίνονται με το πρόσχημα του «αντικομμουνισμού». Και ο δικός μας ο Καραμανλής έτσι ανέβηκε και έτσι κυβέρνησε. Έτσι έκανε τις εκλογές του '61, έτσι το καθεστώς του δολοφόνησε τους πατριώτες, απ' το Νικηφορίδη ως τον Λαμπράκη. Με το πρόσχημα του «αντικομμουνισμού».

Έχει πια εντελώς ξεκαθαριστεί ότι σήμερα (όπως και χτες) τα πλέον αντιδραστικά, στρατοκρατικά, απολυταρχικά, φαύλα άτομα, ομάδες, τάξεις και καθεστώτα, μεταχειρίζονται σαν όπλο-πρόσχημα τον αντικομμουνισμό για να φοβίζουν, να ξεγελούν, να καταπιέζουν, να γονατίζουν και να εκμεταλλεύονται το Λαό.

Είναι τόσο φανερό, τόσο γυμνή αυτή η αλήθεια ώστε δεν υπάρχει ούτε δικαιολογία, ούτε τελικά συγγνώμη για τον δημοκρατικό ηγέτη που δέχεται, με οποιοδήποτε τρόπο, όχι μόνο να παίζει μαζί με την Αντίδραση το χαρτί του αντικομμουνισμού, αλλά ακόμα και να σιωπήσει, και να μην πάρει το ξίφος της Αλήθειας (και της Αρετής!) και να κόψει το Γόρδιο δεσμό της συκοφαντίας και του ψεύδους.

Ας αφήσουμε το γεγονός ότι πρώτο θύμα της αντικομμουνιστικής υστερίας γίνεται ο ίδιος... Όπως έγιναν οι σοσιαλδημοκράτες που φαγώθηκαν πρώτοι από τον Χίτλερ, αφού πρώτα –πρώτοι αυτοί- έπαιξαν το παιχνίδι του, δηλαδή τον αντικομμουνισμό.

Και μόλις προχθές, ο δικός μας Παπανδρέου, μ' όλο του το διμέτωπο και τον αντικομμουνισμό του (και μ' όλα τα προνόμια που έδωσε στο Παλάτι) δεν απέφυγε ούτε τη λυσσασμένη επίθεση της ολιγαρχίας, ούτε την εκπαραθύρωσή του από το αξίωμα του νόμιμου πρωθυπουργού της χώρας (με πρωταγωνιστή το ίδιο το Παλάτι!). Ήταν δηλαδή το πρώτο θύμα! Και βλέπουμε ότι όχι μόνο ο αντικομμουνισμός του δεν τον έσωσε, αλλά μπορούμε να πούμε, ίσα-ίσα, ότ ιαυ τ ό σ ε ί ν α ι π ο υ τ ο ν έ ρ ρ ι ξ ε ! Γιατί τον έκανε να χάσει τον κύριο στόχο που ήταν η ολιγαρχία και να στραφεί ενάντια στον κύριο αντίπαλο της ολιγαρχίας, τις πρωτοπόρες λαϊκές δυνάμεις, την Αριστερά... Έτσι αδυνάτισε το λαϊκό μέτωπο που τον στήριζε και βοήθησε ε ξ' α ν τ ι κ ε ι μ é ν ο υ, το μαύρο μέτωπο που τον μισούσε. Και που τον έρριξε όταν πήρε (και από τον ίδιο!) τόση και τέτοια δύναμη ικανή για να τον ρίξει.

Είναι φανερό ότι ύστερα από τέτοιες ιστορικές διδαχές, που καίνε ακόμα πάνω στο πετσί του Λαού μας, είναι εντελώς ακατανόητη κάθε είδους πολιτική στάση που θα έρριχνε λάδι στη φωτιά του αντικομμουνισμού.

Αντίθετα, ολόκληρος ο δημοκρατικός μας Λαός και προ παντός η δημοκρατική μας Νεολαία, περιμένουν από τους ηγέτες του Κέντρου και ιδιαίτερα από τον Γεώργιο Παπανδρέου, διατηρώντας στο ακέραιο την αντίθεσή τους με τη μαρξιστική φιλοσοφία και τα μαρξιστικά κόμματα, να την μεταφέρουν στο επίπεδο της ελεύθερης πάλης των ιδεών και της ελεύθερης πάλης των ιδεών και της δημοκρατικές πολιτικής αναμέτρησης, κ α τ α γ γ έ λ ο ν τ α ς μ ε θ ά ρ ρ ο ς μ π ρ ο σ τ ά σ τ ο λ α ό κ α ι σ τ η ν ι σ τ ο ρ ί α τ η ν ε γ κ λ η μ α τ ι κ ή α π ά τ η τ ο υ α ν τ ι κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ο ύ.

Στηριγμένο καλά πάνω σ' αυτά τα δύο πρώτα τ α μ π ο ύ κοιτάζει το λαό μας «αφ' υψηλού» το τρίτο, το κ υ ρ ι ό τ ε ρ ο τ α μ π ο ύ:

Η Ολιγαρχία και τα Μονοπώλια

Και λέμε κυριότερο, γιατί όλα γίνονται για τον μπεζαχτά. Εδώ είναι η ουσία. Μιας και τα υπόλοιπα ΤΑΜΠΟΥ-Χ ο ύ ν τ α, Ι Δ Ε Α, Α σ φ ά λ ε ι α, ΝΑΤΟ, στρατιωτικές Β Α Σ Ε Ι Σ, κλπ- όλα σκαρώνονται και στηρίζονται για να στηρίξουν το μεγάλο Αφεντικό, την Α.Μ. την Ολιγαρχία.

Εκατοντάδες ξένες επιχειρήσεις, με αποικιακά προνόμια, έχουν γραπωθεί, σαν τσιμπούρια και σαν βδέλλες, πάνω στο κουρασμένο κορμί του Έθνους. Ροφούν τους χυμούς μας –το αίμα μας- με χιλιάδες προβοσκίδες και το μεταφέρουν στις πλούσιες πατρίδες τους (ΗΠΑ-Αγγλία- Γερμανία- Γαλλία-κ.λπ.). Όποιον και όσον παραγωγικό μας πλούτο δεν τους συμφέρει να τον εκμεταλλευθούν, τ ο ν θ ά β ο υ ν. Με χίλια δυο τερτίπια (εξαγορά πολιτικών και υπαλλήλων) δεν επιτρέπουν σε μας τους ντόπιους να τον αξιοποιήσουμε για το καλό το δικό μας. Γιατί κάτι τέτοιο θα μας έδινε δύναμη. Θα μας έκανε αυτάρκεις. Κ' έτσι δεν θα 'χαμε στο τέλος την ανάγκη τους.

Ένα παράδειγμα:

Το υπέδαφός μας είναι πλούσιο σε λιγνίτες. Όταν μάθαμε ότι οι Γερμανοί (στην Ανατ. Γερμανία) ανακάλυψαν μια μέθοδο που μεταβάλλει τον λιγνίτη σε κωκ, και κατάφεραν έτσι να στηρίξουν τη βιομηχανία τους, υ π ο χ ρ ε ώ σ α μ ε την ελληνική κυβέρνηση (πριν λίγα χρόνια) να ενδιαφερθεί για την ανακάλυψη αυτή. Πράγματι, πήγαν στη Γερμανία επίσημες ελληνικές αποστολές για να τη δουν και να τη μελετήσουν από κοντά. Η Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας, εξ' άλλου, προθυμοποιήθηκε να μας βοηθήσει με κάθε μέσον. Που σημαίνει ότι ο πλούσιος ελληνικός λιγνίτης –μεταβαλλόμενος σε κωκ- θα μπορούσε να κινήσει την ελληνική βιομηχανία. Και επομένως θα είχαμε τεράστια οικονομία σε εθνικό συνάλλαγμα, μιας και δεν θα 'χαμε ανάγκη να εισάγουμε απ' έξω μ α ζ ο ύ τ και άλλα καύσιμα.

Στο σημείο αυτό ακριβώς, εκδηλώνεται πανηγυρικά ή αποικιακή μας εξάρτηση από τα ξένα μονοπώλια. Γιατί τα μεγάλα ξένα τραστ των πετρελαίων, που μονοπωλούν την ελληνική αγορά, α π α γ ό ρ ε υ σ α ν την εκμετάλλευση του ελληνικού λιγνίτη, ακριβώς έβλεπαν και βλέπουν πώς θα χάσουν τα οικονομικά τους προνόμια στη χώρας μας. Έτσι ο λιγνίτης μας μένει θαμμένος, το εθνικό μας

συνάλλαγμα μπαίνει στα ταμεία των ξένων εταιρειών και τα σπασμένα τα πληρώνει ο ίδιος ο Λαός (φόροι, ανεργία, μετανάστευση).

Με ποιο τρόπο τα ξένα μονοπώλια μπορούν και α π α γ ο ρ ε ύ ο υ ν οποιοδήποτε μέτρο δεν τους συμφέρει; Το είπαμε πιο πριν: Με τα μεγάλα ταμπού.

Δεν είναι καλύτερες οι ντόπιες μεγάλες επιχειρήσεις. Και πιστεύουμε ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου, πίσω από την ψυχρή και αδέκαστη γλώσσα των αριθμών, πρόσφερε στο Λαό και στη Νεολαία μια δραστική ανάλυση του κόσμου των προνομίων και της εκμετάλλευσης (Λόγος του στη Βουλή, 20 Δεκεμβρίου 1965).

Το πρόβλημα το έθεσε ο ίδιος: Ή μένουμε στάσιμοι και «πεθαίνουμε» ή προχωρούμε προς τα μπρός, αν θέλουμε να επιζήσουμε σαν Λαός. Και προχώρημα σημαίνει με τη γλώσσα των αριθμών «ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης τουλάχιστον 9%».

Για μας, τους κοινούς πολίτες 9% σημαίνει Δημοκρατία. Σημαίνει: Κυβερνά ο κυρίαρχος Λαός και όχι ο βασιλιάς και οι αποστάτες. Σημαίνει ξεσκεπάσμα όλων των τ α μ π ο ύ μπροστά στο Λαό και τη Νεολαία.

Τέλος σημαίνει: Στο Μαύρο Μέτωπο της ολιγαρχίας ο Λαός και η Νεολαία αντιτάσσουν το Πατριωτικό Μέτωπο της Δημοκρατίας.

Πιστεύουμε ότι μπροστά στις δραματικές στιγμές που διέρχεται η Πατρίδα, είναι απαραίτητη η γλώσσα της ειλικρίνειας και της αλήθειας.

Είμαστε Λαμπράκηδες. Ανήκουμε στην Αριστερά. Ξεκινάμε μέσα από τα προβλήματα, τις ελπίδες και τους αγώνες του Λαού, και οδηγημένοι από συγκεκριμένες αμετακίνητες Αρχές, επιστημονική θεωρία και καθημερινή θαρραλέα αντιμετώπιση της ιστορικής στιγμής, ακολουθούμε αταλάντευτα το δρόμο του δικού μας χρέους που μας οδηγεί προς την Εθνική Δημοκρατική Αλλαγή, δηλαδή την απελευθέρωση του Έθνους και του Λαού.

Αυτοί είμαστε εμείς. Και είμαστε περήφανοι. Γιατί μπορέσαμε και μπορούμε να θυσιάζουμε τους εαυτούς μας στα ιδανικά. Γιατί σταθήκαμε ορθοί στη Δημοκρατία, και γιατί οι σύντροφοί μας έπεσαν στο πλευρό μας ορθοί. Γιατί νικήσαμε μέσα μας την επιθυμία για τα κάθε είδους προνόμια να τα δίνουμε όλα για ο συμφέρον του Λαού.

Είναι φυσικό να διαφωνούμε με τους εκπροσώπους των άλλων δημοκρατικών κομμάτων, μιας και οι αρχές και οι πολιτικές μας εκφράζονται διαφορετικά.

Δεν συμφωνούμε λ.χ. ούτε με τον κ. Γεώργιο Παπανδρέου, ούτε με τον κ. Ανδρέα Παπανδρέου. Η κοσμοθεωρία τους δεν είναι δική μας. Η μεθοδολογία τους δεν είναι η δική μας. Και είμαστε έτοιμοι, κάθε στιγμή, να τους αντικρούσουμε στο στίβο της ελεύθερης συζήτησης, της πάλης των ιδεών και ακόμα της κριτικής της πολιτικής πράξης.

Όμως δεν μπορούμε να αποσιωπήσουμε τη διαπίστωση ότι η πολιτική της Ε.Κ.⁶ (όπως διαμορφώθηκε στην εποχή της πάλης ενάντια στον Καραμανλή και στην

⁶ Ένωση Κέντρου

προεκλογική περίοδο) αντιπροσώπευε μίαν ανάγκη του Έθνους: Τον εκδημοκρατισμό της πολιτικής και κοινωνικής μας ζωής.

Έτσι λοιπόν, διατηρώντας στο ακέραιο τις αρχές μας, θεωρούμε χ ρ έ ο ς να ρίξουμε όλες μας τις δυνάμεις (παραμερίζοντας ακόμα και τα κομματικά μας συμφέροντα) μέσα στο μ έ τ ω π ο τ ο υ Λ α ο ύ. Γιατί η πάλη για τον εκδημοκρατισμό αποτελεί σήμερα –όπως και χτες- το ΠΡΩΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΘΗΚΟΝ.

Όστε οι αγώνες μας δεν πρέπει ούτε μια στιγμή να θεωρηθούν ότι είναι αγώνες για την Ε.Κ. ή υπέρ του Παπανδρέου κ.λπ. Είναι αγώνες για τη Δημοκρατία, για το Λαό, για το Έθνος.

Κι αυτό το ξέρει καλύτερα από κάθε άλλον ο εχθρός (η Δεξιά) και με όπλο το ΤΑΜΠΟΥ του αντικομμουνισμού στήνει στους ηγέτες της Ε.Κ. παγίδες. Και κείνοι έπεσαν μια και δυο και δέκα φορές. Να δούμε λοιπόν ώς πότε θα προτιμούν να π έ φ τ ο υ ν ο ι ί δ ι ο ι μέσα σε τέτοιες γελοίες παγίδες παρά να βγουν να σηκώνουν το ανάστημά τους, να τους φωνάζουν κατάμουτρα: «Αφήστε το παλλό σας τροπάρι. Εσείς που δολοφονείτε το Λαό, που βάζετε το φρόνημά του, που καταληστεύετε τον εθνικό πλούτο, εσείς οι Περικλήδες και οι πραξικοπηματίες τον εθνικό πλούτο, εσείς «που είσθε ΦΑΣΙΣΜΟΣ, δεν έχετε δικαίωμα να συμβουλευέτε, να ελέγχετε, να κατηγορείτε». Αυτά να τους φωνάζουν. Και να κόψουν τις γέφυρες. Οριστικά.

Και αν θέλετε ρωτήσετε την ελληνική Νεολαία. Ρωτήστε την ΕΔΗΝ. Όλοι θα σας πουν ότι:

Για να νικηθεί, το πραξικόπημα είναι απαραίτητη η συνεργασία όλων των δημοκρατικών δυνάμεων του Έθνους.

Κ' εμείς πιστεύουμε ότι χωρίς εμάς, την Αριστερά, την ΕΔΑ, τη Δ.Ν.Α. δ ε ν ε ί ν α ι δ υ ν α τ ό ν να νικηθούν οι δυνάμεις της ανωμαλίας.

Αυτό ίσχυε και χθες.

Όμως, σήμερα, μπροστά στις τόσο τραγικές και κρίσιμες στιγμές που περνά η χώρα, πιστεύουμε ότι δεν αρκεί πια η παράλληλη πολιτική δράση, ενώ ο δημοκρατικός λαός αγωνίζεται ενωμένος. Οι δημοκρατικές δυνάμεις της χώρας πρέπει να προχωρήσουν στην ενότητα, στην ενότητά τους-και κυρίως στην ενότητα της δράσης- σε όλο και πιο προχωρημένες και υπεύθυνες μορφές. Ο καθένας αυτή τη στιγμή, δίνει το μεγάλο παρόν μπροστά στο Λαό και την Ιστορία. Όσο ψηλά κι αν βρίσκεται ΚΡΙΝΕΤΑΙ, δεν κρίνει...

Όσον αφορά την ελληνική Νεολαία, πιστεύουμε ότι έχει αρκετά διδαχθεί, και διδάσκεται καθημερινά, μέσα στο στοίβο των αγώνων για το δρόμο της ΕΝΟΤΗΤΑΣ όλων των δημοκρατικών δυνάμεων.

Εμείς οι Λαμπράκηδες, κάνουμε τ ο π α ν για να βοηθήσουμε όλους τους νέους –ανεξάρτητα από κομματική τοποθέτηση- να βρουν το σωστό δρόμο, το μοναδικό δρόμο, που οδηγεί στην επίλυση τόσο των επιμέρους προβλημάτων της νεολαίας, όσο και των μεγάλων εθνικών.

Και σ' αυτή, την κρίσιμη, στιγμή, αφού δηλώσουμε για άλλη μια φορά μπροστά στο Λαό μας ότι θα πολλαπλασιάσουμε την πίστη, την ορμή, και τους αγώνες μας για τη Δημοκρατία, θεωρούμε χρέος μας να κάνουμε μ' αυτό το ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ επίσημο κάλεσμα ΕΝΟΤΗΤΑΣ προς όλους τους υπεύθυνους ηγέτες και προσωπικότητες της Νεολαίας, προς όλα τα μέλη και τα στελέχη των άλλων δημοκρατικών οργανώσεων Νεολαίας.

Προτείνουμε σα βάση για συζήτηση, το παρακάτω πρόγραμμα κοινών επιδιώξεων, κοινών στόχων και κοινών αγώνων.

11. ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΤΑ 5 ΣΗΜΕΙΑ

Α) Το Πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει **Πέντε Σημεία**, πάνω στα οποία, πιστεύουμε, συμπίπτουν οι επιδιώξεις μας. Κι ακόμα, αυτή τη στιγμή ιδιαίτερα συγκεντρώνουν την προσοχή και την αγωνία ολόκληρου του λαού μας.

Είναι:

ΣΗΜΕΙΟ ΠΡΩΤΟ : Η πάλη κατά του πραξικοπήματος.

ΣΗΜΕΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ : Η πάλη για την Κύπρο, τη Εθνική Ανεξαρτησία και την Ειρήνη.

ΣΗΜΕΙΟ ΤΡΙΤΟ : Η πάλη για την Παιδεία.

ΣΗΜΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: Η πάλη για τα προβλήματα της ζωής.

ΣΗΜΕΙΟ ΠΕΜΠΤΟ : Η πάλη για τον εκπολιτισμό, την ψυχαγωγία και τον αθλητισμό της Νεολαίας.

Β) Προτείνουμε ιδιαίτερους στόχους για κάθε Σημείο. Μπορεί να υπάρχουν, και υπάρχουν, πολύ περισσότεροι, όμως διαλέξαμε, ενδεικτικά, τα πιο άμεσα, τα πιο καυτά προβλήματα, που βασανίζουν το Λαό και τη Νεολαία μας και που από την α ή β λύση τους εξαρτάται, ως ένα βαθμό, η λύση μιας βασικής επιδίωξης. Είναι φανερό ότι είμαστε έτοιμοι να συζητήσουμε για όλους αυτούς τους επιμέρους στόχους. Απλώς εδώ, βάζουμε μια βάση για συζήτηση.

Γ) Πρέπει να τονιστεί ξανά ότι οι στιγμές είναι τόσο κρίσιμες και αποφασιστικές ώστε να υπάρχει ανάγκη ιστορική να παρθούν αποφάσεις εξ ίσου κρίσιμες, υπεύθυνες και ιστορικές. Και αν κανείς καλοπροαίρετος δημοκράτης μπορούσε ακόμα να αμφιβάλλει, σήμερα, μετά το βασιλικό κήρυγμα μίσους και εμφυλίου διχασμού (με την ευκαιρία του καινούργιου χρόνου!) πιστεύουμε πως είναι ολοφάνερές οι προθέσεις της Αυλής και της Δεξιάς. Εμείς, επιτελώντας το πατριωτικό-δημοκρατικό χρέος μας, υψώνουμε τη σημαία της **Ενότητας**. Αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας και είμαστε έτοιμη για κάθε θυσία και υποχώρηση (πάντοτε μέσα στα πλαίσια των λαϊκών συμφερόντων) προκειμένου να εξασφαλιστεί η ενότητα δράσης όλων των δημοκρατικών δυνάμεων μέσα στο χώρο της Νεολαίας.

Πιστεύουμε ότι οι στιγμές επιβάλλουν Συντονισμό και Ενότητα δράσης πάνω σε όλα τα Σημεία που προτείνουμε. **Μπορεί να σχηματιστεί μια ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ με προσωπικότητες και στελέχη από όλες τις οργανώσεις και στελέχη από όλες τις οργανώσεις της δημοκρατικής Νεολαίας, που θα αναλάβει της εφαρμογή ενός κοινού προγράμματος δράσης.**

Όμως, αν αυτό δεν είναι ακόμα ώριμο, μπορούμε να επιδιώξουμε την αγωνιστική ενότητα και σε λιγότερα, ακόμα και σε ένα Σημείο του προγράμματος.

Δ) Δίνουμε παρακάτω την ανάλυση των **ΠΕΝΤΕ ΣΗΜΕΙΩΝ** :

Πρώτο σημείο

Η πάλη κατά του πραξικοπήματος

1. Απόκρουση των σχεδίων για νέο εκλογικό πραξικόπημα.
2. Απόκρουση του κινδύνου της Δικτατορίας.
3. Διάλυση των παρακρατικών οργανώσεων και των ΤΕΑ.
4. Εκκαθάριση του κρατικού μηχανισμού και των Σωμάτων Ασφαλείας, από τους Περικλήδες και τα όργανά τους.
5. Εκκαθάριση του στρατού από τους συνωμότες της Χούντας και του ΙΔΕΑ. Κατάργηση των πολιτικών διακρίσεων στο στράτευμα, υπεράσπιση της ζωής και της ακεραιότητας των Ελλήνων στρατιωτών.
6. Υπεράσπιση του δικαιώματος της συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης, των ανοιχτών συγκεντρώσεων, διαδηλώσεων, πορειών.
7. Αντιμετώπιση της επίθεσης που εξαπέλυσαν οι δυνάμεις του πραξικοπήματος κατά του δημοκρατικού κινήματος της Νεολαίας. Σεβασμός στη νόμιμη και ελεύθερη λειτουργία των δημοκρατικών οργανώσεων της Νεολαίας.
8. Περιορισμός του βασιλιά μέσα στα πλαίσια που καθορίζει το Σύνταγμα. Εκκαθάριση της Αυλής από τους πρωτεργάτες του πραξικοπήματος. Περιορισμός της βασιλομήτορος Φρειδερίκης στα συνταγματικά πλαίσια. Περιστολή των εξοργιστικά υψηλών δαπανών της Αυλής. Κρατικοποίηση των ποικιλώνυμων βασιλικών ιδρυμάτων.
9. Πάλη κατά των επεμβάσεων των Αμερικάνων και ΝΑΤΟ στα εσωτερικά μας.
10. Αγώνας για την αποκατάσταση της λαϊκής κυριαρχίας. Εκλογές. Εκδημοκρατισμός.

Δεύτερο Σημείο

Η πάλη για την Κύπρο, την Εθνική Ανεξαρτησία και την Ειρήνη

1. Σθεναρή υπεράσπιση του αγώνα του Κυπριακού Λαού για αδέσμευτη ανεξαρτησία, αποστρατικοποίηση, αυτοδιάθεση, ένωση χωρίς ξένες βάσεις και εδαφικά ανταλλάγματα.
2. Απόκρουση για νατοϊκή λύση του προβλήματος.
3. Πάλη κατά των επεμβάσεων των ξένων και του ΝΑΤΟ στην Κύπρο.

4. Αγώνας κατά των ξένων βάσεων στη χώρα μας, των πυραυλικών κόνων και του πυραυλικού κέντρου Κρήτης.
5. Αγώνας υπέρ της ουσιαστικής και πλήρους Εθνικής Ανεξαρτησίας.
6. Αγώνας για την Ειρήνη στην Ανατολική Μεσόγειο και σε όλο τον κόσμο. Απόρριψη Βαλκανική και Μεσόγειος.
7. Μη συμμετοχή στο βρώμικο πόλεμο του Βιετνάμ, με οποιαδήποτε μορφή.
8. Συμπαράσταση στον αγώνα της αμερικάνικης νεολαίας και της αγωνιζομένης νεολαίας του Βιετνάμ για τον τερματισμό του πολέμου και τη λύση του προβλήματος με βάση τις συνθήκες Γενεύης του 1954.
9. Ενεργός συμπαράσταση στον αγώνα της νεολαίας των χωρών που παλεύουν για την εθνική τους απελευθέρωση και κυριαρχία.
10. Ανάπτυξη φιλικών σχέσεων με τους νέους όλων των χωρών.

Τρίτο σημείο

Η πάλη για την Παιδεία

1. Υπεράσπιση της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης. Απόκρουση της επίθεσης των σκοταδιστών.
2. Περιφρούρηση των Ακαδημαϊκών ελευθεριών, του πανεπιστημιακού ασύλου και της αυτονομίας του φοιτητικού κινήματος.
3. Κατάργηση του σπουδαστικού τμήματος της Ασφαλείας και διάλυση της ΕΚΟΦ. Κατάργηση της εγκυκλίου 1010 του Υπουργείου Παιδείας.
4. Εκδημοκρατισμός της Ανωτάτης Παιδείας. Εκσυγχρονισμός των ανωτάτων Σχολών και του Λυκείου.
5. Δημοσιοποίηση της Μέσης και κατωτέρας Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαιδευσεως. Επέκταση και ολοκλήρωση της απαλλαγής από τα εκπαιδευτικά τέλη και στην νυχτερινή εκπαίδευση.
6. Κατάρτιση προγράμματος ουσιαστικής καταπολέμησης του αναλφαβητισμού.

Τέταρτο σημείο

Η πάλη για τα προβλήματα της ζωής

1. Υπεράσπιση των δικαιωμάτων της εργαζόμενης και αγροτικής Νεολαίας.

2. Άμεσο πρόγραμμα περιστολής της πληγής της μετανάστευσης με καταρτισμό προγράμματος νέων απασχολήσεων στην ύπαιθρο (βιομηχανίες επεξεργασίας γεωργικών προϊόντων-εγγειοβελτιωτικά έργα-εκχερνώσεις κλπ.) και στις πόλεις με άμεσα μέτρα έναρξης και προώθησης της εκβιομηχανήσεως.
3. Υπεράσπιση των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Του δικαιώματος της συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης, των ανοιχτών συγκεντρώσεων, διαδηλώσεων και πορειών.
4. Αύξηση μισθών και ημερομισθίων 30%. Αύξηση της αμοιβής των μαθητευομένων εργατοϋπαλλήλων στο 75% της αμοιβής του ανειδίκευτου εργάτη. Ίση αμοιβή για ίση εργασία.
5. βώρη δουλειά στους νέους κάτω των 18 χρονών και στους εργαζόμενους μαθητές-φοιτητές. Ελάττωση της στρατιωτικής θητείας σε 18 μήνες για όλους τους νέους και σε 12 για τους φοιτητές.
6. Κατάργηση πιστοποιητικού κοινωνικών φρονημάτων.
7. Ίδρυση εργατικών λεσχών, επιχορήγηση των εργατικών αθλητικών ομάδων από την Εργατική Εστία και το Υπουργείο Εργασίας.
8. Καθορισμός ικανοποιητικών τιμών ασφαλείας των αγροτικών προϊόντων με απεριόριστη συγκέντρωση. Μέτρα ενίσχυσης και αποκατάστασης των νέων ακτημόνων και μικροκληρούχων.
9. Δημιουργία συστήματος αγροτικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης.
10. Πάλη κατά της αντιλαϊκής-αντεθνικής οικονομικής πολιτικής των αποστατών. Κατά των νέων αντιλαϊκών φορολογικών μέτρων. Κατά του οικονομικού χάους στο οποίο μας οδηγεί η υποτέλεια.
11. Πάλη κατά των προνομίων της ολιγαρχίας και των ξένων Μονοπωλίων. Επιβολή Εθνικής Οικονομικής Πολιτικής.

Πέμπτο σημείο

Η πάλη για τον εκπολιτισμό, την ψυχαγωγία και τον αθλητισμό της Νεολαίας

1. Υπεράσπιση του ελληνικού λαϊκού πολιτισμού, των εθνικών παραδόσεων και της ελληνικής κουλτούρας, σκέψης και δημιουργίας, εναντίον του απειλητικού εξαμερικανισμού της πνευματικής ζωής της χώρας.
2. Ενίσχυση της Τέχνης. Κατάργηση της βαρειάς φορολογίας και της «βασιλικής πρόνοιας» στα θεάματα και τις καλλιτεχνικές

εκδηλώσεις. Δημιουργία πνευματικών εστιών στην ελληνική επαρχία.

3.Επανελλαδισμός της Ελλάδας. Ύψωση της πατρίδας μας σε κορυφαία περιοχή πνευματικού και καλλιτεχνικού πολιτισμού.

4.Εξυγίανση και ολόπλευρη ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού. Ανάπτυξη του σχολικού και πανεπιστημιακού αθλητισμού. Ειδικά μέτρα για την καλλιέργεια του αθλητισμού και των σπόρ στο ελληνικό χωριό.

12. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

α. Ο Ζαν Πώλ Σάρτρ για τον αγώνα του Λαού και της Νεολαίας μας

(Αποκλειστική συνέντευξη του μεγάλου συγγραφέα προς τον Μίκη Θεοδωράκη)⁷

Ερώτηση: Ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα κυριότερα στοιχεία, που μπορεί να συναγάγει κανείς από τις λαϊκές κινητοποιήσεις του Αυγούστου του 1965 στην Ελλάδα;

Απάντηση: Ύστερα από 30 χρόνια αδιάκοπης πάλης κατά του φασισμού και της δικτατορίας, ο ελληνικός λαός κατάλαβε – και τον Αύγουστο του 1965 μας έκανε να το καταλάβουμε καθαρά κ’ εμείς – ότι δεν πρόκειται πιά, πουθενά στη Δύση, για απλές εθνικές αναμετρήσεις που αντιπαραθέτουν τα δημοκρατικά κινήματα με τις τοπικές ολιγαρχίες και ότι ακόμα οι ολιγαρχίες αυτές θα σαρώνονταν γρήγορα αν δεν στηρίζονταν από τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ. Παρά την ύπαρξη μιας επιφανειακής εθνικής κυριαρχίας που ανέχεται και διευκολύνει κάθε αμερικάνικη επέμβαση, δείξατε στους Ευρωπαίους ότι στην ήπειρό μας, όπως και τη Λατινική Αμερική, η αποκατάσταση μιας συνταγματικής δημοκρατίας συνδέεται με την επανακατάκτηση της εθνικής κυριαρχίας. Εναντίον του εχθρού με τα εκατό πρόσωπα, του οποίου η πίεση γίνεται παντού αισθητή, τα γεγονότα της Ελλάδας δείχνουν για μια ακόμα φορά ότι ο αγώνας πρέπει να διεξάγεται ταυτόχρονα τόσο στο εθνικό έδαφος, όσο και σε παγκόσμια κλίμακα. Υπογραμμίζοντας την αλληλεγγύη τους προς το Βιετνάμ, την Κύπρο, τον Άγιο Δομίνικο, οι διαδηλωτές από την πλευρά τους, έφεραν πιο κοντά τη στιγμή κατά την οποία θα συγκροτηθεί μια διεθνής αντίσταση κατά των δικτατόρων που επιβάλλει η ίδια ξένη δύναμη.

Ερώτηση: Βλέπετε ειδικά το ρόλο των διανοουμένων σ’ αυτόν τον αγώνα; Νομίζετε ότι αποτελεί επιστροφή στον εθνικό λαϊκό πολιτισμό;

Απάντηση: Ο εξαμερικανισμός είναι μια ολόκληρη πραγματικότητα που η βασική της διάθρωση είναι οικονομική και πολιτική. Ταυτόχρονα, ωστόσο, εκδηλώνεται με την επιδίωξη να αντικατασταθούν οι εθνικοί πολιτισμοί με εκείνο που αποκαλείται αμερικάνικος τρόπος ζωής. Για να πεισθεί κανείς πόσο αυτός ο «τρόπος ζωής» δεν ευνοεί τις ίδιες τις ΗΠΑ, τη χειραφέτηση των μαζών και την πλήρη ανάπτυξη της ανθρώπινης προσωπικότητας, αρκεί να διαβάσει τους Αμερικάνους κοινωνιολόγους από το Ράι Μίλλς ως τον Ουάιτ. Εκείνο

⁷ Εφημερίδα «Αυγή», 9 Νοεμβρίου 1965.

ωστόσο που είναι βέβαιο, είναι πως αυτόν τον «τρόπο ζωής» δεν μπορεί να επιβάλλει κανείς στις ευρωπαϊκές μας χώρες, χωρίς να βάζει σε κίνδυνο τις αληθινές πηγές του πολιτισμού μας. Ο ειδικός ρόλος των διανοομένων είναι να προστατεύουν αυτές τις πηγές, να καθιστούν συνείδηση στον καθένα ότι οι πηγές αυτές είναι ταυτόχρονα μια κληρονομιά και μια διαρκής και ζωντανή ακτινοβολία. Η κουλτούρα είναι η ζωή που μεταβιβάζεται και γίνεται αυθόρμητα, σε κάθε στιγμή. Αφήνοντας να επιβληθεί μια ξένη κουλτούρα, είναι σα να αποδέχεσαι να ζεις την ζωή ενός άλλου. Το καθήκον των καλλιτεχνών, των επιστημόνων, των συγγραφέων δεν είναι παντού το ίδιο: Στη Γαλλία π.χ., η οικονομική ανάπτυξη, προστιθέμενη σε ορισμένες ιστορικές περιστάσεις, μας απομάκρυνε σιγά-σιγά από τις καθαρά φολκλορίστικες πηγές. Σε αντάλλαγμα έχουμε να προστατεύσουμε παραδόσεις, αιωνόβιες. Στην Ελλάδα, η πολιτιστική ζωή απορρέει από το λαό και πρέπει να ξαναγυρίζει κανείς σ' αυτή, χωρίς γι' αυτό να εγκαταλείπει τις εκφραστικές αναζητήσεις αλλά αντίθετα, διατηρώντας αυτή τη διαρκή τάση που έδωσε στην Ουγγαρία έναν Μπέλλα Μπάρτοκ. **Ξέρω πως αυτό είναι ένας από τους στόχους που προτείνεται από τη Νεολαία Λαμπράκη και τη συγκαίρω που αντιπαρατάσσει στον απειλητικό εξαμερικανισμό τον επανελληνισμό της Ελλάδας.** Στη χώρα σας, όπως και στη χώρα μου, το ξέρω κι αυτό, πολλοί διανοούμενοι είναι λίγο-πολύ μολυσμένοι από την ψευτοπαγκοσμιοποίηση της αμερικάνικης «κουλτούρας»: Αφηρημένοι, ξεριζωμένοι, φαίνονται, όταν εκφράζονται στη μητρική τους γλώσσα, σα να μιλούν μια ξένη γλώσσα. **Εύχομαι το κίνημά σας να τους βοηθήσει να συνειδητοποιήσουν την ιστορική τους κατάσταση και τις αληθινές τους τάσεις.** Αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με την ευκαιρία μιας νέας επαφής – που είναι στη χώρα σας πλατειά επιθυμητή – ανάμεσα στους διανοούμενους και το λαό, πάνω σε κοινούς αντικειμενικούς σκοπούς. Ο διανοούμενος βρίσκει στην ίδια τη δική του κατάσταση, την υποχρέωση να παλέψει για τη δημοκρατία, που μόνη εγγυάται την ελευθερία της έκφρασης. Δεν μπορεί να βρει αξία έμπνευση σε σχήματα αφηρημένα και φόρμες που του έρχονται από μιαν άλλη ήπειρο. Πρέπει να την αντλήσει από την καθημερινή του ζωή, δηλαδή πρέπει να πλουτιστεί ξαναβρίσκοντας γύρω του τις αξίες ενός λαού, που αγωνίζεται για την ίδια του την ύπαρξη και για τη λευτεριά του. Αυτό καθόλου δεν σημαίνει ότι ο διανοούμενος πρέπει να υιοθετήσει εκ των προτέρων τον τάδε τρόπο έκφρασης και όχι το δείνα. Πρόκειται μόνο να ξαναβρεί την πληρότητα της αποστολής του που είναι να εκφράσει τη δικιά του ζωή, καθώς αυτή συγχωνεύεται με τη ζωή του λαού που τον γεννάει και τον υποστηρίζει. Είναι ο πλούτος που κάνει αναγκαίες και δικαιολογεί όλες τις μορφικές αναζητήσεις, απ' αυτόν ξεκινώντας θα φτάσει στο πραγματικά παγκόσμιο, με το βάθεμα της εθνικής του ιδιομορφίας.

Ερώτηση: Γιατί οι Γάλλοι διανοούμενοι δίνουν ιδιαίτερη σημασία στη σημερινή πάλη του ελληνικού λαού;

Απάντηση: Πρέπει να δούμε κατ' αρχήν ότι η γαλλική παράδοση οφείλει τουλάχιστον τόσα απέναντι στην Αθήνα, όσα και απέναντι στη Ρώμη και δεν μπορούμε ποτέ να θεωρήσουμε τους Έλληνες σαν απλούς ξένους. Μα προπαντός έχουμε κοινά προβλήματα. Σήμερα περισσότερο ακόμα από χθες. Φυσικά, δεν εκφράζονται πάντα με τον ίδιο τρόπο. Η δικτατορία που εναντίον της αγωνιζόμαστε, όχι μόνο δεν επιβάλλεται από τις ΗΠΑ, αλλά απεναντίας ισχυρίζεται ότι θα μας ελευθερώσει από την περίπτυξη τους. Μα αυτή είναι μόνο η βιτρίνα. Οι επενδύσεις των Αμερικάνων, τους επιτρέπουν να ελέγχουν την οικονομία μας και υποφέρουμε, όπως η χώρα σας, από τον εξαμερικανισμό της κουλτούρας και το χάσιμο του χαρακτήρα της.

Γι' αυτό το λόγο, ο αγώνας σας είναι και δικός μας. Για σας όπως και για μας, αυτοί οι σκοποί είναι αγώριστα ενωμένοι: Δημοκρατία, εθνική αυτοτέλεια, αυτόχθονη κουλτούρα.

β. Έκκληση προσωπικοτήτων της Γαλλίας προς την ελληνική Κυβέρνηση και την διεθνή κοινή γνώμη, μετά τις συλλήψεις των συνδικαλιστών και τα βασανιστήρια των οκτώ νέων της Καισαριανής από την αστυνομία του κ. Αποστολάκου.

Οι υπογράφωντες,

Συγκινημένοι από τη δίωξη και τα βασανιστήρια που υπέστησαν πολλοί Έλληνες δημοκράτες και συνδικαλιστές που οι περισσότεροι ήσαν αντιστασιακοί,

στέλνουν επείγουσαν έκκληση προς την Κυβέρνηση των Αθηνών και στη διεθνή κοινή γνώμη, να γίνουν σεβαστά τα στοιχειώδη Δικαιώματα του Ανθρώπου, στη χώρα-σύμβολο του Πολιτισμού.

Παρίσι, Νοέμβρης 1965

ZAN-ΠΩΛ ΣΑΡΤΡ	: Φιλόσοφος, συγγραφέας
ΛΟΥΪ ΑΡΑΓΚΟΝ	: Ποιητής
ΠΑΜΠΛΟ ΝΕΡΟΥΝΤΑ	: Ποιητής
ΣΙΜΟΝ ΝΤΕ ΜΠΩΒΟΥΑΡ	: Συγγραφέας
ΕΛΣΑ ΤΡΙΟΛΕ	: Ποιήτρια
ΖΟΖΕΦ ΚΕΣΣΕΛ	: Συγγραφέας
ΑΜΠΙΝΤΙΝ	: Ζωγράφος
ΛΥΡΣΑ	: Ζωγράφος
ΡΟΜΠΕΡ ΓΚΑΛΙΜΑΡ	: Εκδότης
ΜΑΝΤΕΛΙΝ ΡΙΦΩ	: Δημοσιογράφος, συγγραφέας
ZAN ΜΑΡΙ-ΝΤΑΡΕ	: Σκηνοθέτης τηλεοράσεως
ΚΛΩΝΤ ΦΩ	: Συγγραφέας
ZIZEΛ ΑΛΙΜΙ	: Δικηγόρος
ΛΟΥΣΥ ΦΩΡ	: Συγγραφέας
ΡΟΜΠΕΡ ΒΕΡΝΤΙΕ	: Συγγραφέας
ΥΒ ΚΟΥΡΙΕΡ	: Συγγραφέας
ZAN ΛΥΚ ΚΟΝΤΑΡ	: Σκηνοθέτης
ΚΛΩΝΤ ΡΟΥΑ	: Συγγραφέας

γ. Δήλωση της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικής Νεολαίας για την κατάσταση στην Ελλάδα

Διαπιστώσαμε με λύπη και ανησυχία τα τελευταία μέτρα της αστυνομικής δίωξης στην Ελλάδα, τις συλλήψεις των δημοκρατών, τις επιθέσεις και τις προκλήσεις των αντιδραστικών δυνάμεων εναντίον της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαμπράκη, της μεγαλύτερης οργάνωσης νεολαίας της Ελλάδας.

Κατά τη διάρκεια του Συμβουλίου του Στέμματος, τον περασμένο Σεπτέμβριο ο Έλλην βασιλιάς ανανέωσε την απαίτησή του να διαλυθεί η Δ.Ν.Λ. Παράλληλα η Δεξιά εξαπέλυσε μια καινούργια εκστρατεία με επιθέσεις και συκοφαντίες εναντίον αυτής της οργάνωσης. Λέσχες της Νεολαίας Λαμπράκη καταστρέφονται από «αγνώστους». Νέοι, μέλη της Νεολαίας Λαμπράκη, πιάνονται και κακοποιούνται.

Η δραστηριότητα της Νεολαίας Λαμπράκη για την Ειρήνη, τη Δημοκρατία, για τη λύση του Κυπριακού προβλήματος με την ανεξαρτησία, την αποστρατικοποίηση και την ελεύθερη αυτοδιάθεση, για τα δικαιώματα της ελληνικής Νεολαίας στην εργασία, στη μόρφωση, σα σπορ και στην κουλτούρα, η αλληλεγγύη της προς τον αγώνα των λαών του Βιετνάμ, του Αγίου Δομίνικου και των άλλων χωρών, η δημιουργία Λεσχών και Βιβλιοθηκών στις πόλεις και τα χωριά, η διοργάνωση συζητήσεων, εκδρομών, καλλιτεχνικών παραστάσεων, προκαλούν τη βαθειά συμπάθεια και την ευεργετική συμπαράσταση των πλατιών στρωμάτων της νεολαίας και του λαού της Ελλάδας.

Αλλά αυτή η δραστηριότητα και η αυξάνουσα επίδραση της Νεολαίας Λαμπράκη, προκαλεί την ανησυχία και το φόβο των αντιδραστικών δυνάμεων της χώρας. Και γι αυτό το λόγο πολλαπλασιάζουν τις επιθέσεις και τις προκλήσεις τους εναντίον αυτής της οργάνωσης.

Χαιρετίζουμε τη Νεολαία της Ελλάδας και τη Νεολαία Λαμπράκη και εκφράζουμε την πλήρη αλληλεγγύη με τους ευγενικούς και δύσκολους αγώνες για την πρόοδο και το θρίαμβο της Δημοκρατίας στη χώρα τους.

Η παγκόσμια νεολαία, που παρακολουθεί από κοντά τη γενναία και ακούραστη δραστηριότητα της Νεολαίας Λαμπράκη (της οποίας το κύρος και η ακτινοβολία είναι διεθνώς αναγνωρισμένα), θα βρίσκεται πάντα στο πλευρό σας.

Καλούμε την παγκόσμια νεολαία να εκφράσει την αδελφική της αλληλεγγύη προς το λαό και τη νεολαία της Ελλάδας, ενάντια στην αστυνομική βία και τα αντιδημοκρατικά μέτρα, για να εδραιωθούν τα δικαιώματα του ανθρώπου και οι δημοκρατικές ελευθερίες μέσα σε όλους τους τομείς της ζωής στην Ελλάδα, για να καταργηθούν όλοι οι αντιδημοκρατικοί νόμοι.

Καλούμε τους νέους όλου του κόσμου και τις οργανώσεις τους να εκφράσουν ενεργητικά τη συμπαράσταση τους προς τη Νεολαία Λαμπράκη, με τηλεγραφήματα, μηνύματα, διαμαρτυρίες, δηλώσεις, συγκρότηση Επιτροπών Συμπαράστασης, δημιουργία Επιτροπών «Σωτήρης Πέτρουλας» κλπ.

Ο Λαός και η Νεολαία της Ελλάδας, με τον αγώνα τους και τη διεθνή συμπαράσταση, θα επιβάλουν τη Δημοκρατία και θ' ανοίξουν το δρόμο της προόδου στη χώρα τους.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1965

13. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ- Η ΑΥΛΗ

Η Αυλή

Α' Χορηγία-Βάρη Δημοσίου- Ιδρύματα

Στις 15-12-1964, ο Ηλίας Ηλιού μιλώντας στη Βουλή για το νομοσχέδιο «περί προστασίας της Βασιλομήτορος», ανάμεσα σε άλλα, και προκειμένου ν' αντικρούσει το δικαιολογητικό λόγο της ψήφισης ενός τέτοιου νομοθετήματος, πρωτοφανούς στα ελληνικά πολιτικά χρονικά –μια που ούτε ο Ποινικός Νόμος προβλέπει τέτοια προστασία- είπε ότι δεν είναι τελείως αδικαιολόγητο το γεγονός της συχνής αναφοράς εις τη δραστηριότητα της βασιλομήτορος, αφού είναι αλήθεια ότι αυτή η δραστηριότητα αποτελεί πολλές φορές πρόκληση. Κι ανέφερε διάφορα γεγονότα που ποτέ δεν διαψεύστηκαν. Όπως π.χ. τα διάφορα ιδρύματα που τελούν υπό την προστασία της, και που ο έλεγχος γύρω από αυτά απαγορεύεται (Βασιλική Πρόνοια κ.λπ). Τα διάφορα κυνηγετικά περίπτερα και τα περίπτερα ψαρέματος. Η αφαίρεση από την εποχή του εμφυλίου πολέμου των δύο τσιγάρων από κάθε πακέτο, δουλειά που αποφέρει ένα ανεξέλεγκτο πόρο 110-120 εκατομμυρίων το χρόνο.

Πριν από την παραπάνω αγόρευση, πολλές φορές είχε γίνει ευρύς λόγος για τους πόρους του Βασιλικού Ταμείου, και για τις επιβαρύνσεις του Δημοσίου από έξοδα της Αυλής, με κορύφωμα του θέματος την εποχή των δύο πολυδάπανων γάμων της Σοφίας και του βασιλιά Κωνσταντίνου.

Έτσι η εφημερίδα «Δημοκρατική Αλλαγή» σε μια καμπάνια της τον Οκτώβρη του 1964 έφερε στο φως καταπληκτικά στοιχεία. Γράφει η πιο πάνω εφημερίδα στο φύλλο της 10-10-64:

Η Βασιλική χορηγία ανέρχεται σε 17.000.000 δρχ το χρόνο. Του διαδόχου σε 2.500.000. Έχουμε ένα σύνολο από 19,5 εκατομμύρια . (Δεν είχαν ακόμη τότε χορηγηθεί τα 3.000.000 το χρόνο στη Φρειδερίκη). Σήμερα η χορηγία του διαδόχου είναι 4.000.000.

Στα τελευταία 10 χρόνια ξοδεύτηκαν:

- 1) Για την αγορά και διαρρύθμιση των 14 (ή 18;) θαλαμηγών δρχ. 100.000.000 περίπου.
- 2) Για την αγορά του περιβόητου αεροπλάνου 37.000.000 δρχ.
- 3) Για την οικοδόμηση και διαρρύθμιση των 11 ανακτόρων δρχ. 150.000.000 περίπου.
- 4) Για την αγορά αυτοκινήτων δρχ. 50.000.000 περίπου.

Τα έκτακτα αυτά έξοδα ανεβάζουν τη χορηγία από 19,5 εκατομμ. σε 68 εκατομμ. το χρόνο.

Αν προστεθούν τα ταξίδια στο εξωτερικό (4.000.000 δρχ το χρόνο) και οι συντάξεις των ανακτορικών υπαλλήλων που καταβάλλονται από το δημόσιο (1.000.000 το χρόνο) τότε η χορηγία ανέρχεται σε 73 εκατομμ. το χρόνο.

Υπάρχουν όμως, συνεχίζει η εφημερίδα, και άλλα τρεχούμενα έξοδα, όπως η συντήρηση και φύλαξη 11 ανακτόρων και η συντήρηση και επάνδρωση των θαλαμηγών.

Πιο κάτω η εφημερίδα μιλάει ειδικά για τ' αυτοκίνητα και το αεροπλάνο:

Κανείς δεν γνωρίζει πόσα είναι τα ανακτορικά αυτοκίνητα.

Θα νόμιζε κανείς ότι αποτελεί κρατικό μυστικό. Στις 11-9-1962 όμως τότε ο Υπουργός Αλιμπράντης αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι ήταν 30 (τότε).

Όσο για το αεροπλάνο που η αγορά του στοίχισε 37 εκατομμ. δρχ. για κάθε ώρα πτήσεως καταναλίσκει 1250 γαλλόνια κεροζίνης A/06. Αν προσθέσουμε σ' αυτά ένα 20% επί πλέον λόγω προσγειώσεως και απογειώσεως, καθώς και πτήσεις με κακές καιρικές συνθήκες, φτάνουμε στα 1500 γαλλόνια την ώρα.

B' Τα 11 παλάτια

Τα 11 παλάτια είναι τα πιο κάτω (κατάλογος «Δημοκρατικής Αλλαγής»):

- 1) Ανάκτορα Αθηνών
- 2) « Τατοΐου
- 3) « Ψυχικού
- 4) « Πεντέλης (Δουκίσης Πλακεντίας)
- 5) Ησυχαστήριον Μονής Αστερίου
- 6) Κυβερνείο Θεσσαλονίκης
- 7) Μον Ρεπό Κερκύρας
- 8) Φρούριον Ιωαννίνων
- 9) Κυνηγετικόν Περίπτερον Λειβαδιάς
- 10) Ανακτορική έπαυλη Ρόδου
- 11) Περίπτερο μονής Βελλά, για το ψάρεμα της πέστροφας.

Η εφημερίδα «Βήμα» της 27-9-1964 δημοσιεύει ένα άρθρο για τη βασιλική χορηγία. Σε περίληψη έχει ως εξής:

Βασιλική χορηγία 17.000.000 το χρόνο
Χορηγία Διαδόχου 4.000.000 το χρόνο

(Το «Βήμα» λέει ότι από 1.800.000 που ήταν στα 1962 αυξήθηκε σε 4.000.000)

Χορηγία Φρειδερίκη 3.000.000 το χρόνο
Σύνολο: 24.000.000 το χρόνο

Αναφέρει επίσης ότι το αεροπλάνο, οι θαλαμηγοί και τα ανάκτορα συντηρούνται από το δημόσιο.

Επίσης ότι το διοικητικό προσωπικό των ανακτόρων ανήκει εις τον κλάδον των δημοσίων υπάλληλων και μισθοδοτείται από το Δημόσιον. Οι δε συντάξεις των

επιβαρύνουν το Δημόσιον κατά 1.000.000 το χρόνο. Επομένως η χορηγία από την πλευρά αυτή μένει άθικτη.

Γ' Τα Ιδρύματα (Ανεξέλεγκτα)

Στην εφημερίδα «Δημοκρατική Αλλαγή» της 18-12-64 δημοσιεύονται τα πιο κάτω στοιχεία:

...Υπολογίζεται ότι τα Ιδρύματα, όπως η Πρόνοια Βορείων Επαρχιών, το Εθνικό Βασιλικό Ίδρυμα, ο Οργανισμός Αποκαταστάσεως απόρων Κορασίδων, έχουν εισπράξει στο διάστημα της υπάρξεώς τους 4.500.000.000 δρχ ή 140 εκατομ. δολλάρια ή 14 εκατομμ. λίρες ή 120.000 κιλιά χρυσάφι.

Τομεύς Δημοσίων Θεαμάτων. (Έρανος Βορείων Επαρχιών):

Από τον έρανο αυτό η Βασιλική Πρόνοια εισπράττει κατ' επισήμους πληροφορίες 45.000.000 το χρόνο. Διαφωνούν όμως οι κινηματογραφισταί οι οποίοι λένε ότι το ποσόν ανέρχεται στα 65 εκατομμ. το χρόνο.

Το πιο καταπληκτικό όμως είναι το πιο κάτω:

Το ΤΕΒΕ εισέπραττε το 1% επί της αξίας όλων των εισαγομένων ειδών. Όμως η Βασιλική Πρόνοια έβαλε και εκεί το χέρι της. Κ' έτσι αυτό το 1% το εισπράττει και έχει μέχρι τώρα (1964) εισπράξει 2.500.000.000 δραχμές περίπου, ποσόν που αρκούσε να συνταξιοδοτούνται άνετα και να ζήσουν ήσυχα όλοι οι πτωχοί βιοτέχνες και επαγγελματίες της χώρας μας.

Δ' Συγκρίσεις σε διεθνές επίπεδο

Έλλην Βασιλεύς	17.000.000 το χρόνο
Πρόεδρος Δ. Γερμανίας	6.400.000 το χρόνο
Πρόεδρος ΗΠΑ	4.050.000 το χρόνο

Κι αυτά καθ' ην στιγμήν ο ετήσιος προϋπολογισμός της Δ. Γερμανίας είξαι 360 δισεκατομμύρια το χρόνο ενώ ο Ελληνικός 25 δισεκατομμύρια το χρόνο!